

brigada

ΜΑΡΤΗΣ 09 ΤΕΥΧΟΣ 1

Περιοδική έκδοση από πρωτοβουλία της κατάληψης κτήματος Πραποπούλου

antitorial

Λίγα λόγια για τη brigada...

Στην ισπανική επανάσταση του 1936, όπου η απόπειρα πραξικοπήματος από τον φασίστα Φράνκο απέτυχε λόγω της ένοπλης αντίστασης αγροτών και εργατών, πάνω από εξήντα εκατομμύρια στρέμματα γης απαλλοτριώθηκαν και στη θέση τους λειτούργησαν τουλάχιστον δύο χιλιάδες αυτοδιοικούμενες κολεκτίβες. Η κολεκτιβοποίηση αποφασίζονταν από μια λαϊκή συνέλευση του εκάστοτε χωριού και σήμαινε την συγκέντρωση των εδαφών και των μέσων παραγωγής του χωριού σε μια ενιαία μονάδα παραγωγής. Η συμμετοχή ήταν εθελοντική, ενώ η δομή των κολλεκτίβων εφαρμόστηκε και από άλλες επαγγελματικές ομάδες που δεν ασχολούνταν με τη γεωργία, όπως οι τεχνίτες και οι κουρείς. Στο εσωτερικό των κολλεκτίβων λειτουργούσαν ομάδες εργασίας, που αποτελούνταν από δέκα έως δεκαπέντε άτομα, καθεμιά από τις οποίες ασχολούταν με μια συγκεκριμένη υποδιαίρεση του εδάφους της κολλεκτίβας. Οι λιγότερο ευχάριστες εργασίες που αναλογούσαν στην κάθε ομάδα μοιράζονταν και εκτελούνταν εκ περιτροπής, ενώ καθένας και καθεμία ενθαρρυνόταν να κάνει εκείνες τις εργασίες στις οποίες είχε ιδιαίτερη προτίμηση και ικανότητα. Κάθε τέτοια ομάδα ονομαζόταν brigada.

Η brigada είναι ένα έντυπο που εκδίδεται από μια πρωτοβουλία ανθρώπων που συμμετέχουν στην κατάληψη του κτήματος Πραποπούλου (και όχι μόνο). Οι αποφάσεις που αφορούν την brigada λαμβάνονται σε ξεχωριστή αυτόνομη συνέλευση που είναι ανοικτή σε όλους και όλες. Η συνέλευση αυτή λειτουργεί αντιεραρχικά και αποφασίζει βάσει της συναίνεσης και της σύνθεσης των διαφορετικών απόψεων. Η brigada έρχεται να καλύψει μερικές προσωπικές και συλλογικές ανάγκες που παρουσιάστηκαν κατά τη λειτουργία της κατάληψης από τον Δεκέμβριο του 2006 και έπειτα.

Μία από αυτές τις ανάγκες που φιλοδοξεί να ικανοποιήσει, είναι να αποτελέσει ένα χώρο ελεύθερης έκφρασης προσωπικών απόψεων και προβληματισμών. Ένας τέτοιος χώρος είναι σαφές ότι απουσιάζει από τις ζωές μας και γι' αυτό ενώνουμε τις ατομικές μας ανάγκες για έκφραση δημιουργώντας ένα συλλογικό έντυπο, προσπερνώντας έτσι τις οικονομικές και άλλες πρακτικές δυσκολίες που παρουσιάζονται, μέσα από τη συνεργασία και την αλληλοβοήθεια. Θέλουμε όπως πορευόμαστε μαζί στον δρόμο, θεωρώντας τα αλληλένδετα, έτσι να ενώσουμε και τον λόγο μας δημιουργώντας ένα συλλογικό-συντροφικό αποτέλεσμα.

Επίσης στο έντυπο αντικατοπτρίζεται κι η ανάγκη μας για αντιπληροφόρηση, με την έννοια της καταγραφής γεγονότων αντιθετικά προς τον λόγο και τις δομές των καθεστωτικών μέσων μαζικής ενημέρωσης.

Καθημερινά γινόμαστε μάρτυρες αποσιώπησης συγκεκριμένων γεγονότων και προώθησης άλλων, διαστρέβλωσης της πραγματικότητας και συκοφάντησης ανθρώπων και κινημάτων. Είναι πλέον κοινώς αποδεκτό πως τα ΜΜΕ έχουν στόχο τη διατήρηση του συστήματος και γι' αυτό, ως βασικό μέρος του, προσπαθούν να χειραγωγήσουν, να διαμορφώσουν συνειδήσεις και να παράξουν τεχνητό κλίμα συναίνεσης της κοινωνίας στις αποφάσεις των εκάστοτε κυβερνήσεων. Τα ΜΜΕ αποτελούν δηλαδή τον ιδεολογικό μηχανισμό της κεντρικής εξουσίας και επομένως η κοινωνία πρέπει να βρει άλλους τρόπους για να ενημερώνεται αδιαμεσολάβητα. Με τη brigada επιχειρούμε μεταξύ άλλων να πάρουμε την πληροφόρηση στα χέρια μας.

Είναι επιλογή μας να μην έχουμε σχέσεις με κομματικές παρατάξεις και κανέναν είδους χορηγούς, στηριζόμενοι στις δικές μας δυνάμεις και στους αλληλέγγυους σε αυτό το εγχείρημα ανθρώπους. Επίσης, το γεγονός ότι η brigada διανέμεται χωρίς αντίτιμο συνάδει με τη λογική της αντίστασης στην ύπαρξη ενός καπιταλιστικού κόσμου-εμπορεύματος, που ξεπουλάει τα πάντα με προορισμό το κέρδος.

Ακόμα, επειδή θεωρούμε πρωταρχικής σημασίας την προσωπική επαφή και την ανταλλαγή απόψεων, βασική προϋπόθεση για τη δημοσίευση ενός κειμένου είναι η παρουσία του ή της συγγραφέα στη συνέλευση. Εκεί, ανακοινώνονται τα ζητήματα πάνω στα οποία πρόκειται

να αναφερθεί το κάθε κείμενο ή δημιουργία και ενθαρρύνονται συνεργασίες για τη συγγραφή ενός κειμένου, ενώ προωθούνται και συζητήσεις που μπορεί να προκύψουν. Τα κείμενα που δημοσιεύονται μπορεί να είναι και αποτέλεσμα συλλογικών διεργασιών αλλά κυρίως είναι προσωπικά. Επομένως, τα γραφόμενα βαρύνουν αποκλειστικά τους συγγραφείς τους. Η συνέλευση έχει λόγο στη δημοσίευση ή μη ενός κειμένου, αν και εφόσον κρίνει ότι αντιτίθεται στις αρχές λειτουργίας της που προαναφέρθηκαν. Τα κείμενα που προκύπτουν από τη συνέλευση της κατάληψης του κτήματος Πραποπούλου δεν μπορούν παρά να έχουν το δικό τους χώρο φιλοξενίας στις σελίδες της brigada. Τέλος η διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου brigada.prapo@gmail.com είναι ανοιχτή σε σχόλια και παρατηρήσεις.

Το έντυπο εκδόθηκε σε 2000 αντίτυπα και η διανομή θα γίνεται μαζί με άλλα αντίστοιχα έντυπα με τη λειτουργία πάγκου σε δημόσιους χώρους του Χαλανδρίου και των γύρω περιοχών, όπου θα επιδιώκεται η ανάπτυξη συζητήσεων και προσωπικών σχέσεων. Η επιλογή αυτή βασίζεται στη θεώρηση της διαζώσης επικοινωνίας ως ανταγωνιστικής στην εξατομίκευση και την ιδιώτευση που επιβάλλει ο καπιταλισμός και οι ιλλυγίδεις ρυθμοί του. Τέλος, τη brigada θα τη βρίσκετε -ή θα σας βρίσκει- στην κατάληψη του κτήματος Πραποπούλου καθώς ενδεχομένως και σε άλλους αυτοδιαχειριζόμενους χώρους, στέκια, καταλήψεις κτλ...

Έχουν περάσει 3 εβδομάδες από την κρατική δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου. Η οργή ευρύτερων κοινωνικών στρωμάτων προερχόμενη από όλες τις εκφάνσεις της ζωής μας μέσα στον καπιταλισμό (μισθωτή σκλαβιά, σεξισμός, ρατσισμός, εκπαίδευση-φυλακή, ανεργία, ακρίβεια, άκρατη τσιμεντοποίηση, επιβεβλημένο life-style κ.ά.), πυροδοτήθηκε από το 'μεμονωμένο' αυτό περιστατικό και εκφράστηκε με μαζικές συγκρούσεις και επιθέσεις σε κρατικούς-καπιταλιστικούς στόχους, καταλήψεις παν/μίων και δημοσίων κτιρίων, ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών και πλήθος δυναμικών ενεργειών, παρεμβάσεων και διαδηλώσεων σε καθημερινή βάση.

Αλληλεγγύη και καταστολή...

Κινήσεις αλληλεγγύης έλαβαν χώρα σε παγκόσμια κλίμακα (ακόμα και σε Μεξικό, Αυστραλία, Βραζιλία, Κάιρο...) από τις οποίες προέκυψαν δεκάδες συλλήψεις. Χαρακτηριστικό παράδειγμα του πόσο το παρόν κίνημα μπορεί να εμπνεύσει άλλους λαούς είναι η Γαλλία, όπου φοβούμενοι οι κυρίαρχοι τη μετάδοση της επαναστατικής φλόγας, απέσυραν πρόωρα τη σχεδιαζόμενη μεταρρύθμιση στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Όσον αφορά τον ελλαδικό χώρο, οι συλληφθέντες ανέρχονται περίπου στους 300, από τους οποίους αρκετοί είναι ανήλικοι, οι προφυλακίσεις ξεπερνούν τις 70, ενώ χιλιάδες είναι οι προσαγωγές μέχρι σήμερα. Οι άνθρωποι βγήκαν στους δρόμους, σπάζοντας την

ΤΙΠΟΤΑ ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΝΤΑ

τρομοκρατία των ΜΜΕ και του κράτους και διαψεύδοντας όσους ήθελαν να διαχωρίσουν τους εξεγερμένους σε μαθητές και κουκουλοφόρους, σε ειρηνιστές και βίαιους, σε συνειδητοποιημένους διαδηλωτές και σε αυτούς που παρισφύουν με διάθεση για μπάχαλα. Το κίνημα χτυπήθηκε με όλα τα μέσα: κατασκευοφαντήθηκε από ΜΜΕ και πολιτικούς και ποινικοποιήθηκαν οι συντροφικές σχέσεις και η συλλογικοποίηση του αγώνα μέσω της επαπειλούμενης άρσης του ασύλου πανεπιστημιακών χώρων και εκκένωσης των κατειλημμένων δημοσίων κτιρίων, αλλά και πιο πρακτικά μέσω των διώξεων βάσει τρομονόμου. Ο τρομονόμος είναι ένα σόφισμα των δικωτικών αρχών ώστε να καταστέλλεται κάθε μορφή αντίστασης, κάθε φωνή που ξεφεύγει από την κανονικότητα. "Ενεργώντας από κοινού με άλλους συγκρότησες δομημένη και με διαρκή δράση ομάδα άνω των 3 ατόμων(...) με δυνατότητα της ομάδας σας να εναλλάσσεται και να αντικαθιστά τα μέλη της χωρίς η ίδια να υφίσταται αλλαγή, αφού και μετά τις συλλήψεις συνεχίζει να δρα(..)", ένα απόσπασμα από το κατηγορητήριο 19 ατόμων (η συντριπτική

πλειοψηφία ανήλικοι) στη Λάρισα, που διώκονται με διατάξεις τρομονόμου, που μπορεί να επισείει πολυετείς ποινές μετά από αόριστο διάστημα προφυλακίσης. Αλλά και ένα δείγμα αυτού που ουσιαστικά επιδιώκεται μέσω αυτού του νόμου, την ποινικοποίηση δηλαδή της συμμετοχής σε συλλογικές διαδικασίες και αγώνες και της μαζικής παρουσίας στους δρόμους...

Από τη στιγμή που η προπαγάνδα του κράτους και των αστικών ΜΜΕ δεν κατάφερε να εκφοβίσει τους αγωνιζόμενους ανθρώπους, ανέλαβαν δράση τα αφεντικά και το μακρύ τους χέρι, το παρακράτος (και σε ρόλο 'αγανακτισμένων πολιτών'), με μαχαιρώματα και πυροβολισμούς (πχ τον μαθητή που χτυπήθηκε από σφαίρα στο Περιστέρι) και άλλες οργανωμένες επιθέσεις (όπως στην Αθήνα με την επίθεση με βιτριόλι στη γεν.γραμ. του σωματείου καθαριστριών, Κων/να Κούνεβα).

Την πιο σημαντική, όμως, απειλή για να κοπάσει το ξέσπασμα της κοινωνικής οργής αποτέλεσε το πνεύμα των Χριστουγέννων και η συνακόλουθη εορταστική καταναλωτική manía. Το κράτος, τα αφεντικά και οι κυρίαρχοι επιδιώκουν να επωφεληθούν κατά την περίοδο των εορτών μέσω της κατανάλωσης, ώστε να επαναφέρουν την ομαλότητα.

Οι μετανάστες είναι της γης οι κολασμένοι...

Σε μια κοινωνία που αντιμετωπίζει του μετανάστες όταν απεργούν με όπλα (βλ. Μανωλάδα), που χλευάζει τις μετανάστριες που βιάζονται καθημερινά (Αμάρυνθος, ΑΤ Κυψέλης), που τους εξαναγκάζει να εργάζονται σε συνθήκες Μεσαίωνα σε επαγγέλματα απαξιωμένα από τους "Έλληνες", ήταν αναμενόμενη η ενεργή συμμετοχή τους στην εξέγερση. Αυτές οι μέρες είναι και για τα εργατικά ατυχήματα σε όλη την ελλαδική επικράτεια, τις δολοφονίες και τους βασανισμούς στα σύνορα και τα

κέντρα κράτησης μεταναστών (με πρόσφατο παράδειγμα τις δολοφονίες στο Κέντρο Μεταγωγών στην Π. Ράλλη), τον καθημερινό εξευτελισμό από τη μεριά των κρατικών υπαλλήλων, τον διάχυτο κοινωνικό ρατσισμό στα βλέμματα των λεωφορείων, τον αποκλεισμό από την εκπαίδευση, την περίθαλψη και την ασφάλιση, και γενικότερα, για τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης για την πλειονότητα των μεταναστών στον ελληνικό χώρο...

Με πρόσχημα τη λεηλασία καταστημάτων (όπως τα 'μικρομάγαζα' στην Ερμού) τα ΜΜΕ προσπάθησαν να αντιστρέψουν την πραγματικότητα προβάλλοντας ένα ακόμα πλασματικό δίπολο. Από τη μία οι Έλληνες διαδηλωτές, από την άλλη οι πλιτασικολόγοι μετανάστες. Στο πλαίσιο της ζωής των μεταναστών που περιγράφεται παραπάνω, ακόμα και τέτοιου είδους ενέργειες σίγουρα δεν είναι καταδικαστέες (είτε έγιναν από αυτούς είτε όχι). Η αντιμετώπισή τους, όμως, από τη δικαστική εξουσία τους επιφύλασσε δίκες εξημέρες, 18μηνες προφυλακίσεις και απειλές άμεσων απελάσεων, προαποφασισμένες ποινές και δίωξη με τρομονόμο.

Λίγα λόγια για τις κουκούλες...

Λόγω της διάστασης που θέλουν να δώσουν στο θέμα της 'κουκούλας', θεωρούμε σημαντικό να γίνει μια μικρή αναφορά σε αυτό. Απέναντι στην επιλογή των εξεγερμένων να προφυλαχθούν από τα μέσα επιτήρησης (κάμερες, ρου-

φιάνοι) και τα χημικά κρύβοντας το πρόσωπό τους (όπως άλλωστε πράττουν και οι Ζαπατίστας, που έβγαλαν μάλιστα ανακοίνωση αλληλεγγύης στους εξεγερμένους της Ελλάδας), το κράτος και τα κομματικά μαντριά, τα ΜΜΕ και σύσσωμος ο συρφετός του εθνικού κορμού, προωθούν σκόπιμα την ταύτιση των εξεγερμένων με τους ταγματασφαλίτες και τους χίτες, που στην περίοδο της Κατοχής ρουφιάνευαν και πρόδιδαν τους αγωνιστές. Σήμερα, ούτως ή άλλως μια τέτοια ένδυση θεωρείται δικαιολογημένη σε ένα πλαίσιο ατομικής κοινωνικής ανέλιξης και ανταγωνισμού, όπου η ρουφιανιά επιβραβεύεται και θεωρείται ηθική ανωτερότητα. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν αφενός η κατάδωξη του Γ.Βούτση-Βογιατζή από διερχόμενο φορτηγατζή μετά από ληστεία καταστήματος Εθν. Τράπεζας στου Γκύζη (γιατί άραγε;), όπως και η κατάδοση σε πλείστες περιπτώσεις διαδηλωτών, που κατέφυγαν σε πολυκατοικίες κυνηγημένοι από ΜΑΤ, από τους ίδιους τους ενοίκους των πολυκατοικιών. Επιπλέον στοιχείο επιβεβαίωσης αυτής της κατάστασης είναι και η αποδοχή από μερίδα των εργαζομένων της παρακολούθησης με κάμερες της εργασιακής τους δραστηριότητας από τα αφεντικά.

Η εξέγερση έχει και συνέχεια...

Την ίδια στιγμή γίνονται προσπάθειες δημιουργίας δομών και διαδικασιών αμφισβήτησης του υπάρχοντος και επανοικειοποίησης του κλεμμένου χωροχρόνου μας (πχ επαναπροσδιορισμός εννοιών και χώρων, όπως με τις καταλήψεις ΓΣΕΕ, δημοτικών κτιρίων, δημαρχείων και πανεπιστημιακών χώρων και μετατροπή τους σε ελεύθερους

χώρους διακίνησης ιδεών, οργάνωσης δράσεων και αυτοδιαχείρισης της ζωής μας). Ήδη έχουν ανακοινωθεί και ετοιμάζονται πολύμορφες δράσεις για την περίοδο που ακολουθεί, ενώ στήνονται λαϊκές συνελεύσεις σε διάφορες συνοικίες της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης και αλλού. Το πάθος για την ανεύρεση και νέων διεξόδων στο αδιέξοδο του καπιταλιστικού συστήματος περισσεύει... Τίποτα δεν τελείωσε, να κρατήσουμε τον αγώνα ζωντανό!

**ΑΜΕΣΗ ΑΡΣΗ
ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ**

**ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΤΩΝ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ**

**ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ
ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ
ΤΗΣ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗΣ!**

Πρωτοβουλία από Κατάληψη
Κτήματος Πραποπούλου

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΝΟΝΙΚΟΤΗΤΑ

Μετά την πρώτη κοινωνική έκρηξη των Δεκεμβριανών '08, απειλή για τις κινηματικές διαδικασίες αποτέλεσε η επιστροφή στην κανονικότητα. Παρόλα αυτά ο Γενάρης και η μετέπειτα περίοδος απέδειξε πως κάθε μέρα από δω και πέρα θα είναι φορτισμένη με τις μέρες και της νύχτες της εξέγερσης.

Όπως ο Αλέξης θα μπορούσε να είναι ένας/μια από εμάς, έτσι και για κάθε διωκόμενο/η της εξέγερσης η αλληλεγγύη ήταν απ'την πρώτη στιγμή αυτονομία όπως και η συνέχιση του αγώνα. Οι κινήσεις αλληλεγγύης στους

συλληφθέντες, προφυλακισμένους και κάθε διωκόμενο/η αγωνιστή/τρια, τόσο σε κεντρικό όσο και σε τοπικό επίπεδο συνοικιών, ήταν πολλές. Χαρακτηριστικές στιγμές ήταν η συγκέντρωση στην αλλαγή του χρόνου στις φυλακές Κορυδαλλού 31/12, η πανελλαδική πορεία αλληλεγγύης στη Λάρισα 17/1, το 3μερο αλληλεγγύης 6-8/2 από τον συντονισμό ανοικτών συνελεύσεων και η πορεία στην Ερμού παραμονή χριστουγέννων 24/12. Η τελευταία μάλιστα, όπως και η πορεία μέσα στο εμπορικό

τερατούργημα του Mall σε περίοδο εορτών, αποτέλεσε δείγμα της άρνησης για επιστροφή στην καθημερινότητα και έθεσε σαφή αντικαπιταλιστικά και αντικαταναλωτικά χαρακτηριστικά, καθώς επίσης και επεδίωξε απεύθυνση στους εργα-

ζόμενους στο εμπόριο, που εκείνες τις μέρες δουλεύουν υπό εξαντλητικές συνθήκες.

Ενώ κι άλλη μια δολοφονία μετανάστη από τα MAT στην Πέτρου Ράλλη

παρουσιάζεται σαν ατύχημα, στις 4/1 ξεκινά η εισβολή στη Γάζα και νέος πόλεμος κατά του παλαιστινιακού λαού. Αυθόρμητα την ίδια μέρα γίνεται πορεία και συγκρούσεις έξω απ'την ισραηλινή πρεσβεία και αργότερα αντιρατσιστικά συλλαλητήρια.

(Το ΚΚΕ, που μέχρι τώρα περιορίζεται σε δελτία τύπου της ηγεσίας του, απαρνείται τον όρο εξέγερση, κατασκευοφαντεί το κίνημα χέρι-χέρι με τους φασίστες του ΛΑΟΣ και δέχεται να συγκαρπητήρια της αστυνομίας, θυμάται να κατέβει στο δρόμο για το γνωστό ψηφοθηρικό του περίπατο ...)

ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ

Το κράτος, με δεξί του χέρι πάντα τα ΜΜΕ, βλέποντας

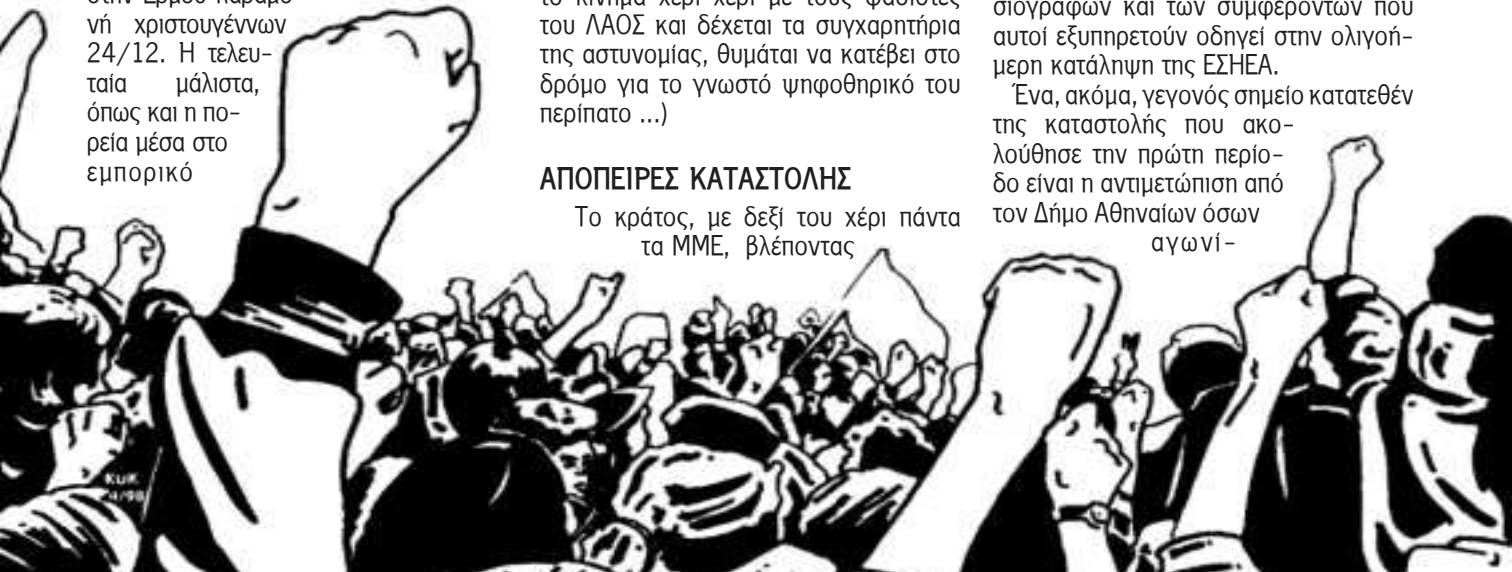
τον κόσμο να συνεχίζει καθημερινά σχεδόν να βρίσκεται στο δρόμο ή στις καταλήψεις που ξεφύτρωναν (και συνεχίζουν να γίνονται με πιο εντυπωσιακή, ίσως, τη μετέπειτα εβδομαδιαία κατάληψη στη Λυρική), και με πάτημα την ένοπλη επίθεση σε αστυνομικούς στόχους από οργάνωση, σπέρνει κλίμα τρομοκρατίας στοχοποιώντας τα Εξάρχεια και εντείνει την μπατσοκρατία και την καταστολή στους δρόμους της πόλης, καθώς επίσης και τις εισβολές σε σπίτια αγωνιστών. Η μαζική πορεία της 9/1, επέτειος δολοφονίας Ν. Τεμπονέρα, ήταν για τις αριστερές δυνάμεις η επιστροφή από τις διακοπές των χριστουγέννων.. Ταυτόχρονα ωστόσο ήταν και το πρώτο σημαντικό ραντεβού του κινήματος στο δρόμο για τη νέα χρονιά. Έχοντας υποχωρήσει στο κλίμα καταστολής κάποιοι επιλέγουν να κλειδώσουν τα πανεπιστήμια προφασισζόμενοι την περιφρούρηση του ασύλου.

Αποτέλεσμα τα κρατικά σκυλιά των MAT βγάζουν το άχι τους χτυπώντας αδιάστακτα και σκορπώντας χημικά, ο κόσμος κυνηγείται στα στενά του κέντρου και εγκλωβίζεται σε πολυκατοικίες. Δεκάδες προσαγωγές. Η αλληλεγγύη του κόσμου στο δρόμο σπάει τον κρατικό τρόπο και κορυφώνεται με πορεία το ίδιο απόγευμα έξω απ'τη ΓΑΔΑ που απαιτεί την απελευθέρωση των προσαχθέντων, όπως και γίνεται. Ταυτόχρονα, οι κάτοικοι των εξαρχειών αντιδρούν στην αστυνομοκρατία κάνοντας συγκεντρώσεις, πορείες και αυτοοργανωμένο γλέντι στην πλατεία. Η ανάγκη να διαδοθούν τα τεκταινόμενα πέρα από τη σφαίρα της λογικής των μεγαλοδημοσιογράφων και των συμφερόντων που αυτοί εξυπηρετούν οδηγεί στην ολιγομέρη κατάληψη της ΕΣΗΕΑ.

Ένα, ακόμα, γεγονός σημείο κατατεθέν της καταστολής που ακολούθησε την πρώτη περίοδο είναι η αντιμετώπιση από τον Δήμο Αθηναίων όσων αγωνί-

A BRAVE GUARDIAN OF DEMOCRACY

ζωντανά για το παρκάκι της Κύπρου και Πατισίων στα Πατίσια. Ο δήμος έκανε ότι περνούσε από το χέρι του για να σταματήσει τη δράση των κατοίκων: έκοψε τα δέντρα από το παρκάκι και ξερίζωσε όσα φύτευσαν οι κάτοικοι, έβαλε ΜΑΤ, τραμπούκους και παρακρατικούς να επιτεθούν στους κατοίκους που προστάτευαν ολημερίς κι οληνυχτίς το μέρος από τις μπουλντόζες του Δήμου που καιροφυλαχτούσαν, και είναι υπεύθυνος για τους σοβαρούς τραυματισμούς διαδηλωτών έξω από το Δημαρχείο Αθηνών από χειροβομβίδες κρότου-λάμψης, όταν εμπόδισε τον κόσμο να παρευρεθεί στο δημοτικό συμβούλιο που συνεδρίαζε για το θέμα του πάρκου...

Και ενώ το κίνημα συνεχίζει να ψάχνει και να εφαρμόζει νέες μορφές έκφρασης και να αποκτήσει βαθιές ρίζες μέσα στη κοινωνία, έρχεται η πρόσφατη επίθεση παρακρατικών με χειροβομβίδα στο στέκι Μεταναστών στα Εξάρχεια, όπου το διπλό τζάμι του στεκιού γλίτωσε από τα χειρότερα τους 20 περίπου παρευρισκόμενους στην εκδήλωση για την άρνηση στράτευσης. Για μια ακόμα φορά τα ΜΜΕ τπρώντας πιστά τον ρόλο τους αποσιωπούν το γεγονός, σα να μη συνέβει τίποτα...

ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΩΝ ΔΡΑΣΕΩΝ

Από την δεύτερη κιόλας εβδομάδα της εξέγερσης του Δεκέμβρη φάνηκε η σημασία και ανάγκη αποκέντρωσης της δυναμικής που είχε αποκτήσει. Τα γεγονότα που διαδραματίζονταν στο κέντρο της μητρόπολης, μέσω της καταστολής και της συκοφάντισης από τα καθεστωτικά media, κινδύνευαν να αφομοιωθούν ως γραφικά και συνηθισμένα, υποκινώσιμα από τους γνωστούς-αγνώστους διαδηλωσάκηδες.. Το μέγεθος όμως της κοινωνικής οργής και η ενεργοποίηση μεγάλου κομματιού της κοινωνίας που εναντιώθηκε στο σύστημα, διαχύθηκε στις γειτονίες της πόλης φέρνοντας τα κινηματικά γεγονότα

Φέτος τα χριστουγεννιάτικα φωτάκια
θα είναι οι φλόγες της εξέγερσης

**ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΤΩΝ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΩΝ
ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΝΟΜΟΥ**

**ΠΟΡΕΙΑ
ΣΤΟ ΧΑΛΑΝΔΡΙ**

**Τετάρτη 17/12
6:00 μ.μ.**

**Κεντρική Πλατεία
Αγ. Νικολάου**

Μετά το τέλος της πορείας
ανοικτή συνέλευση στο ΚΕΠ

Κατάληψη Παλιού Δημαρχείου - ΚΕΠ
dimarxio-antipiforiti.blogspot.com

έξω από την πόρτα του κάθε ερησυχασμένου τηλεθεατή νοικοκυραίου, αποδεικνύοντας ότι τον/την αφορούν κι αυτόν/ην και αναγκάζονται τον/την να πάρει θέση. Παράλληλα και συμπληρωματικά με τις καταλήψεις των ΑΣΟΕΕ, Πολυτεχνείου και Νομικής που αποτελούσαν από την αρχή βασικά κέντρα αγώνα δημιουργούνται εστίες εξέγερσης και αντιπληροφόρησης σε συνοικίες ή ενδυναμώνονται οι ήδη υπάρχουσες. Πραγματοποιούνται σε κοντινές χρονικές στιγμές και με διαφορετικές χρονικές διάρκειες καταλήψεις δημοσίων κτηρίων σε Αγ. Δημήτριο, Χαλάνδρι, Ν.Φιλαδέλφεια, Περιστερί, Ν.Σμύρνη, Βύρωνα, Ζωγράφου, Πετράλωνα, Ακαδημίας (κατάληψη Ίριδα) καθώς και σε Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Ιωάννινα, Σέρρες και άλλες πόλεις της χώρας. Οι προσδοκίες για ακόμα μεγαλύτερο παράλληλο κύμα καταλήψεων σε σχολεία και σχολές, που μαζί και με πιθανές γενικές απεργίες θα κλώνιζαν το σύστημα σθέμελα δυστυχώς δε γίνονται πραγματικότητα. Ωστόσο οι τοπικές καταλήψεις και ανοικτές ή λαϊκές συνελεύσεις που

δημιουργούνται γίνονται το πεδίο για να συσπειρωθεί αρκετός κόσμος και να ενωθούν σε πολλές περιπτώσεις οι φωνές μαθητών, φοιτητών, εργαζόμενων και ανέργων. Ταυτόχρονα νέες δομές στήνονται σ'αυτές τις συνελεύσεις που λειτουργούν με οριζόντιες διαδικασίες και αντιεραρχικά και αυτοοργανωμένα χαρακτηριστικά. Αμφισβητούν και εναντιώνονται σε κόμματα και κρατικά κέντρα λήψης αποφάσεων για τις ζωές τους παίρνοντας τες στα χέρια τους. Γίνονται πυρηνές συλλογικοποίησης των αντιστάσεων και δράσης, πραγματοποιώντας μαζικές συνελεύσεις, παρεμβάσεις αντιπληροφόρησης και πορείες στις γειτονίες. Πρωταρχικά ζητήματα που τίθενται είναι η αλληλεγγύη στους συλληφθέντες, η κατάργηση του τρομονόμου, η ίδια η ύπαρξη των κρατικών ένοπλων δολοφόνων (που αρκεί να λάβουμε υπόψη και τους πρόσφατους δολοφονικούς πυροβολισμούς από φρουρό φυλακής προς περαστικούς στα Χανιά για να αντιληφθούμε πόσο επικίνδυνη είναι η ύπαρξή τους για όλη την κοινωνία).

Το σημαντικότερο όμως είναι ότι αυτές οι συνελεύσεις δημιουργήθηκαν με την ώθηση της δυναμικής του Δεκέμβρη και με κινηματικούς όρους, εδραιώνοντας σε αρκετές περιοχές πεδία επαφής, ζύμωσης, συντροφικότητας, συλλογικοποίησης και δράσης, ταυτόχρονα 'νομιμοποιώντας' ριζοσπαστικές πρακτικές,

διεκδικώντας και κατακτώντας το χώρο και το χρόνο τους στις γειτονίες, κόντρα στην παθητικότητα του καναπέ, τον ατομικισμό και την ήσυχη ζωή του προαστίου, τα οποία το ΜΜΕ και ο σύγχρονος καπιταλιστικός τρόπος ζωής επιτάσσει.

Η δυναμική αυτή που αποκεντρώθηκε για να ανοίξει-διαχύσει τα κεντρικά αιτήματα της εξέγερσης επηρεάζει πλέον κάθε μέτωπο κεντρικού και τοπικού αγώνα, ανοίγει ζητήματα αντιεμπορευματικά, ελεύθερων χώρων, πρασίνου, και αυτό φάνηκε γρήγορα στο πάθος και στη θέληση του αγώνα ενάντια στην μετατροπή του πάρκου στην Κυψέλη σε πάρκινγκ. Παρόλη την καταστολή, η αντίσταση συνεχίστηκε και συνεχίζεται μέχρι σήμερα με την καθημερινή λειτουργία συνελεύσεων και εκδηλώσεων.

ΕΡΓΑΣΙΑΚΟΣ ΑΝΑΒΡΑΣΜΟΣ

Απόρροια του Δεκέμβρη ήταν και η δυναμική κινητοποίηση εργαζομένων, ώστε να διεκδικήσουν ό,τι η γραφειοκρατία των συνδικαλιστικών φορέων δεν είχε καμία διάθεση να προσφέρει.

Έτσι τις αντιδράσεις για την απόφαση μετατροπής από τη ΓΣΕΕ της πορείας στη γενική απεργία στις 10 Δεκέμβρη σε απλή συγκέντρωση-κηδεία (που ακυρώθηκε στην πράξη αφού η πορεία πραγματοποιήθηκε), ακολούθησε η κατάληψη του κτιρίου όπου στεγάζονται τα γραφεία και οι συνεδρίες της ΓΣΕΕ, μετονομάζοντας την σε Γενική Συνέλευση Εξεγερμένων Εργατών. Ήταν η απαρχή της απάντησης στην κοροϊδία της ηγεσίας της ΓΣΕΕ που αναγνωρίζει εργοδοτικά σωματεία (που συμμετέχουν δηλαδή και εκπρόσωποι της εργοδοσίας) και που συνεχίζει να ξεπουλάει τα εργατικά κινήματα, κλείνοντας εξευτελιστικές συμφωνίες με τ'αφεντικά και το κράτος, ως ο 'εγκεκριμένος' διαπραγματευτής των εργατικών διεκδικήσεων. Η τριήμερη αυτή κατάληψη κορυφώθηκε με αυτόνομη εργατική πορεία (συμμετείχαν πάνω από δέκα χιλιάδες άτομα) και η όλη αυτή εμπειρία ήταν το έναυσμα για να ξεπηδήσουν νέες πρωτοβουλίες εργαζομένων και σωματείων οριζόντιων δομών είτε και για να ενισχυθούν τα ήδη υπάρχοντα πρωτοβάθμια σωματεία και η συνεννόηση και αλληλεγγύη μεταξύ τους.

Η αλληλεγγύη αυτή εκφράστηκε και μέσα από τον αγώνα για δικαίωση

της μάχιμης συνδικαλιστριάς Κ.Κούνεβα, γενική γραμματέα της Παναττικής Ένωσης Καθαριστών-ριών και Οικιακού Προσωπικού, που στις 23 Δεκέμβρη δέχθηκε επίθεση με βιτριόλι από 'αγνώστους' στα Πετράλωνα, λόγω του ότι αποτελούσε ένα διαρκές αγκάθι στην πλήρη εκμετάλλευση του κλάδου της από τις εταιρίες δουλεμπορίου. Και, βέβαια, το κλίμα συμπαράστασης, αλληλεγγύης και ενημέρωσης του κόσμου μεταφέρθηκε από τους εξεγερμένους και τις συνελεύσεις γειτονιάς σε όλη την επικράτεια, με την αυτόματη κατάληψη των κεντρικών γραφείων του ΗΣΑΠ στην Αθηνάς (για τον οποίο δούλευε η Κούνεβα) αλλά και Εργατικών Κέντρων, Επιθεωρήσεων Εργασίας, με πορείες (στην Αθήνα συμμετείχαν χιλιάδες άτομα, κάτι που τα ΜΜΕ απέκρυψαν δολιώς), με επιθέσεις σε στόχους-συνένοχους της προαναφερθείσας κατάστασης. Μιας κατάστασης που προστέθηκε στις αιτίες για τη συνέχιση της εξωτερίκευσης της οργής και της αγανάκτησης ευρύτερων κοινωνικών στρωμάτων για το γενικότερο κοινωνικοοικονομικό σύστημα, που στηρίζεται στην άκρατη εκμετάλλευση με σκοπό το κέρδος. Εντατικοποίηση, ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, δουλειά εφ'όρου ζωής με ελαχιστοποίηση των παροχών και των εργατικών δικαιωμάτων προς όφελος των αφεντικών και του κεφαλαίου, προσανατολισμένη η ζωή στα στενά όρια της επιβίωσης...

Αλληλεγγύη στην Κ. Κούνεβα

ΟΜΑΔΑ ΣΧΟΙΝΟΒΑΤΗΣ Μιατόμνος Δεκέμβριος 2008

Είναι κατάκτηση, με την ώθηση που έδωσε ο Δεκέμβρης, να δοκιμάζονται οριζόντιες μορφές οργάνωσης και αντίστασης στις εργασιακές συνθήκες που δημιουργούνται μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα. Στην επερχόμενη κρίση του χρηματοπιστωτικού συστήματος και στον εργασιακό μεσαίωνα που σχεδιάζεται, προχωράμε με συλλογικούς-συντροφικούς αγώνες και αυτοοργάνωση στους χώρους εργασίας, με πειραματισμούς με κollectιβες, με ανακατάληψη των βιομηχανιών που κλείνουν από τους ίδιους τους εργάτες, με αγώνα για ζωή και όχι επιβίωση!

**Ο ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ ΠΑΝΤΑ ΘΑ
ΦΩΤΙΖΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΠΡΟΣ ΤΗΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ**

**ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΗΣ
ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΓΗΣ!**

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ**

**ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΤΩΝ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΩΝ**

Πρωτοβουλία από Κατάληψη
Κτήματος Πραποπούλου

JNEGRI

Τα ξημερώματα της Δευτέρας 26/1 μπουλντόζες του δήμου Αθηναίων με τη συνδρομή της αστυνομίας εισβάλλουν στο πάρκο που βρίσκεται στη γωνία των οδών Κύπρου και Παττισίων στην περιοχή της Κυψέλης και ξεριζώνουν πάνω από 40 αιωνόβια δέντρα. Σκοπός τους είναι να "καθαρίσουν" τον χώρο και να τον περιφράξουν ώστε να ξεκινήσουν οι εργασίες για να φτιαχτεί στη θέση του πάρκου τετραώροφο υπόγειο πάρκινγκ. Κάτοικοι της περιοχής αντιδρούν άμεσα στην πραξικοπηματική αυτή ενέργεια που ξεκίνησε στις 5 το πρωί και συγκεντρώνονται στο πάρκο ώστε να παρεμποδίσουν τις περαιτέρω εργασίες, ενώ προκαλούν και φθορές στα μηχανήματα του δήμου. Παράλληλα καταθέτουν μήνυση κατά παντός υπεύθυνου. Στη συνέχεια εμφανίζονται δυνάμεις των ΜΑΤ που εκδιώχνουν τους κατοίκους από το πάρκο χρησιμοποιώντας και χημικά. Οι συγκεντρωμένοι προχωρούν στον αποκλεισμό της οδού Παττισίων και ξεσπούν συγκρούσεις με τα ΜΑΤ που κρατούν ως αργά το απόγευμα, ενώ γίνονται επιθέσεις και στα δύο αστυνομικά τμήματα της περιοχής. Στη συνέχεια οι κάτοικοι προχωρούν σε δεντροφύτευση με την

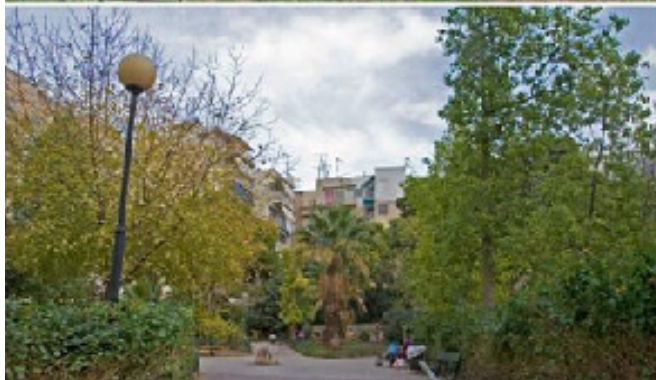
Τα πάρκα ανήκουν σ' αυτούς που τα υπερασπίζονται!

παρουσία των ΜΑΤ, ενώ αποφασίζεται να περιφρουρείται ο χώρος για να αποτραπεί νέα επέμβαση των οχημάτων του δήμου.

Την Τρίτη 27/1 πραγματοποιείται πορεία διαμαρτυρίας στο δημαρχείο Αθηναίων, ενώ είχε προηγηθεί νέα εκδίωξη των κατοίκων από τα ΜΑΤ με τη χρήση χημικών. Δήμαρχος, αντιδήμαρχος και λοιποί πολιτικοί παράγοντες υπεραμύνονται της επιλογής τους στα ΜΜΕ διαδίδοντας ασελιότητες ότι τα δέντρα έχουν μεταφερθεί και ότι θα φυτευτούν νέα και καλύτερα στην ταράτσα του πάρκινγκ σε βάθος χώματος δύο μέτρων. Ταυτόχρονα λασπολογούν εναντίον των αντιστεκόμενων και αποκρύπτουν την απόφαση της διεύθυνσης δασών Αθηνών που απαγορεύει οποιαδήποτε παρέμβαση στα δέντρα του πάρκου αυτού και η οποία έχει ήδη καταθέσει μήνυση εναντίον του δήμου Αθηναίων. Το απόγευμα της Τρίτης πραγματοποιείται ανοιχτή συνέλευση των κατοίκων της

περιοχής που αποφασίζει να συνέρχεται καθημερινά, να περιφρουρεί το χώρο επί εικοσιτετραώρου βάσεως, καθώς και να διοργανώσει πολύμορφες εκδηλώσεις (συζητήσεις, συναυλίες κτλ.), ενώ "στήνεται" και διαδικτυακός τόπος: <http://kiproukaipatision.blogspot.com/>.

Την Τετάρτη 28/1 συνεργεία του δήμου κάνουν ξανά την εμφάνισή τους αυτή τη φορά χωρίς την βοήθεια αστυνομικών δυνάμεων. Μαζί τους όμως είναι περίπου 50 "υπάλληλοι του δήμου" ή αλλιώς μπράβοι, τραμπούκοι, ακροδεξιοί, χρυσαυγίτες που έχουν θεαθεί και σε ρατσιστικές εκδηλώσεις μερικά τετράγωνα πιο κάτω. Αυτή τη φορά τα συνεργεία καθαρίζουν το χώρο από τα κουφάρια των κομμένων δέντρων, ξηλώνουν τα νεοφυτευμένα δενδρύλλια, ενώ κάποιοι κάτοικοι που αντιστέκονται ξυλοκοπούνται από τους "υπάλληλους του δήμου". Το ίδιο απόγευμα πραγματοποιείται αυθόρμητη πορεία στους δρόμους της Κυψέλης από περισσότερα από 500 άτομα.

Την Δευτέρα 2/2 το μεσημέρι πραγματοποιείται συγκέντρωση στο δημαρχείο, όπου διεξάγεται δημοτικό συμβούλιο με θέμα την υπόθεση του εν λόγω πάρκου. Οι συγκεντρωμένοι καταφέρνουν να ανοίξουν την πλαϊνή πόρτα του δημαρχείου και επιχειρούν να μπουν για να παραστούν στο δημοτικό συμβούλιο. Εκείνη τη στιγμή εξαπολύεται επίθεση των δυνάμεων των ΜΑΤ που φύλαγαν το δημαρχείο. Χειροβομβίδες κρότου λάμψης και χημικά πετιούνται μέσα στον κόσμο με αποτέλεσμα τους πολύ σοβαρούς τραυματισμούς τριών ανθρώπων. Ο ένας στο πόδι που κινδύνεψε να ακρωτηριαστεί, ο δεύτερος στο θώρακα, που φέρει εγκαύματα δευτέρου βαθμού, και στο αυτί, που αντιμετωπίζει μόνιμο πρόβλημα στην ακοή, ενώ ο τρίτος στα αυτιά με μόνιμη απώλεια ακοής κατά 30%. Πολλοί ακόμη παρευρισκόμενοι αντιμετώπισαν προβλήματα ακοής.

Οι περιοικοί του πάρκου συνεχίζουν την επανοικειοποίηση του με τη διοργάνωση εκδηλώσεων και συνελεύσεων και παράλληλα έχουν καταθέσει αίτηση αναστολής κάθε εργασίας στο πάρκο μέχρι την τελεσίδικη απόφαση. Τόσο ο πρωτοφανής καταστολή όσο και η προσπάθεια της κομματικής αριστεράς να σφετεριστεί τον ακηδεμόνευτο αγώνα των κατοίκων βρίσκουν απέναντί τους το πρωτοφανές πείσμα των κατοίκων να υπερασπιστούν τον σχεδόν τελευταίο χώρο πρασίνου που απομένει στην περιοχή τους. Είναι ευρέως γνωστό το πόσο πυκνοκατοικημένα είναι η Κυψέλη και το πόσο ανάγκη έχουν οι κάτοικοί της τους ελεύθερους δημόσιους χώρους και τα έστω λιγοστά δέντρα που είχε το πάρκο της Λέλας Καραγιάννη. Επομένως, η δυναμική αντίσταση των κατοίκων είναι μονόδρομος, αλλά και η εμπειρία της εξέγερσης του Δεκεμβρη αποτελεί λαμπρό παράδειγμα για τον τρόπο που μπορεί αυτή η αντίσταση να είναι αποτελεσματική. Μετά τον Δεκέμβρη μένουμε λιγότερο απασθής, φοβόμαστε λιγότερο, διστάζουμε λιγότερο, αντιστεκόμαστε περισσότερο, απαιτούμε περισσότερα, διεκδικούμε στο εδώ

και στο τώρα και περισσότερο από κάθε προηγούμενη στιγμή παίρνουμε τις ζωές μας στα χέρια μας.

Και έχουμε κάθε λόγο να αντισταθούμε στην εκμετάλλευση και τις τελευταίες σπιθαμής γης προς όφελος του κέρδους. Μια εκμετάλλευση που είναι ζωτικής σημασίας για την εξέλιξη του καπιταλισμού, οι στόχοι του οποίου παραμένουν ίδιοι: εκμετάλλευση και έλεγχος της φύσης εξ ολοκλήρου με σκοπό την ανεύρεση νέων πόρων πλουτισμού και νέων τρόπων “τόνωσης της αγοράς” και φυσικά με το πλαίσιο του ξεζουμίσματος

των εργαζομένων να παραμένει και να εντείνεται. Επίσης, οι δήμοι παραχωρούν σκοπό την αποκομιδή κερδών και το αποτέλεσμα είναι ο πλουτισμός των κατασκευαστικών και η μετατροπή των πάντων σε εμπορικά κέντρα, καφετίρες και μεζονέτες, όπως έγινε στο κτήμα Σιστοβάρη στην Αγία Παρασκευή, όπου πλέον δεσπόζει πολυτελής καφετέρια και Ferrari Club και όπως απειλείται να γίνει στην αλάνα δίπλα στο Νομισματοκοπείο, όπου πρόκειται να μεταφερθεί το υπουργείο οικονομικών και στο κτήμα Δουζένη στο Χαλάνδρι, που προορίζεται να γίνει μεζονέτες. Έτσι, οι λιγοστοί χώροι ελεύθερης συνεύρεσης των ανθρώπων γίνονται χώροι κατανάλωσης με το εμπόριο και το κέρδος να έχουν τον πρώτο λόγο.

Επιπρόσθετα, οι διαπροσωπικές σχέσεις που δημιουργούνται σ' αυτούς τους χώρους είναι εκ των πραγμάτων διαμεσολαβημένες και καναλιζαρισμένες. Αυτό σημαίνει ότι για παράδειγμα ο τρόπος συμπεριφοράς των ανθρώπων σε μια καφετέρια ή ακόμα και τα αντικείμενα

των συζητήσεων σε κάποιο βαθμό, είναι ήδη προαποφασισμένα από τον ιδιοκτήτη της καφετέριας και οι πελάτες – καταναλωτές δύσκολα μπορούν να εκφραστούν ελεύθερα. Έτσι η επικοινωνία δεν είναι πηγαία και αυθόρμητη, αλλά γίνεται στα πλαίσια της κουλτούρα του εμπορίου και της κατανάλωσης και επομένως προάγει την περαιτέρω αποξένωση των ανθρώπων.

Οι δυναμικοί αυτοργανωμένοι αγώνες στέκονται εμπόδιο σ' αυτές τις μεθοδεύσεις και όχι μόνο θα εμποδίσουν το ξεπέραςμα της κρίσης, αλλά θα την οξύνουν και θα την βαθύνουν προσθέτοντάς της “από τα κάτω” χαρακτηριστικά. Η αντίσταση στα αναπτυξιακά σχέδια πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα όλων μας. Σε επίπεδο γειτονιάς, σε επίπεδο λεκανοπεδίου, αλλά ακόμα και σε εθνικό και παγκόσμιο επίπεδο. Από το πάρκο στην Κυψέλη και τα κτήματα στο Χαλάνδρι, μέχρι το φράγμα στον Αχελώο και την αποψίλωση των δασών στον Αμαζόνιο η προσπάθεια του φυσικού περιβάλλοντος και των ελεύθερων χώρων είναι υπόθεση όλων μας. Η απάντηση στην καταστολή των αγώνων μας είναι η συνέχισή τους και η αλληλεγγύη μεταξύ των διάφορων τοπικών αντιστάσεων.

Κατάληψη κτήματος Πραποπούλου

Το κτήμα αυτόν της Δουζένης, με φράγμα και με 500 μ.ε. που ανήκουν σε ΜΑΤ για 40 χρόνια είναι να γίνει παραθεριστικό 4000 € ετήσια ενοίκια, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΚΕΦΗ.

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΑΣΠΙΣΗ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΑΣΙΝΩΝ ΧΩΡΩΝ

Που καταλαμβάνεται από τις μαθητικές και εργατικές συλλογές γειτονιάς της Αθήνας, με την καλή συνεργασία Βόλφγκανγκ Σπένσερ και Παναγιώτη και τη Γαβριέλα Τσιλιανού, για την καταστολή και την επαναστατική και την ελεύθερη τους.

Ομέρ Πριόνης

“ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΚΑΙ ΠΡΑΣΙΝΩΝ ΧΩΡΩΝ”

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ Τετάρτη 4 Μάη, 6:30π.μ. στο πάρκο ελεύθερος (δίπλα στο παλιό μουσείο)

ΑΝΤΙΦΙΕΣΤΑ Ημερήσια συζήτηση και προγραμματισμός για την επαναστατική και την ελεύθερη τους.

τι αιχμηρό στήθος
 κοιτάξε κάτι ρώγες σα ρεβύθια
 κρεμασμένα τα βυζιά σα γινωμένα φρούτα, δυο
 το κεφάλι καυτό από βροχή και κρασί
 γλιστρώ-ξεχύνονται απ' τις φτέρνες χθεσινά
 γέλια εκκωφαντικά, άνθρωποι κλουβιά, αγκαλιές ασφυξία,
 όνειρα αρπακτικά, κι άλλα..
 τυλιγμένη μες τα φτιασίδα
 πώς έγινες έτσι, πώς καταστήσαμε
 λέξεις, σαπισμένες λέξεις στους κρατήρες των αμυγδαλών
 αποπνέουν τη δυσωδία αυτή τη δυσωδία
 καρποφορούν
 πάνω στο πορώδες έδαφος της νύστας
 ήταν, είναι αναγκαίο, να κινούμαστε (ολόένα)
 κάτι να σκαρώνουμε κι όλο κάτι να σκαρώνουμε..

Α.

Κάτω τα ξερά σας από τον Αχελώο!

Ο πολυπαθός ιστορικός ποταμός Αχελώος βρέθηκε και πάλι στο στόχαστρο του κράτους και της πολιτικής του. Εδώ και 25 χρόνια οι εκάστοτε κυβερνήσεις και τα κόμματα, που δρουν ιδιοκρυσιακά απέναντι στη φύση και τα δημόσια αγαθά, κάτι που όπως έχουμε δει έχει επιφέρει τη συνεχώς αυξανόμενη καταστροφή και λεηλασία τους, επιθυμούν ν'αποτελειώσουν αυτό που έχουν ξεκινήσει, δρομολογώντας α) την εκτροπή του Αχελώου (μεταφορά των υδάτων του απο το φυσικό ρου του μέσω σύραγγας στον θεσσ. κάμπο) και παράλληλα β) τη λειτουργία του γιγαντι-

αίου υδρουλεκτρικού φράγματος 150 μέτρων στη Μεσοχώρα Τρικάλων, αλλά και αυτό της Συκιάς. Έργα που χρόνια τώρα έχουν εμποδιστεί ως ακατάλληλα για το περιβάλλον, έργα χωρίς ουσιαστικές τεχνικές και γεωλογικές μελέτες και με ανυπολόγιστες καταστροφικές συνέπειες για το οικοσύστημα και τη ζωή των ορεινών πληθυσμών και των χωριών που πλήττονται απ'αυτά.

Μια κοροϊδία με πολλές πτυχές. Οι ίδιοι που με την κακοδιαχείριση και τις καπιταλιστικές πολιτικές τους κατάφεραν να οδηγήσουν σε λειψυδρία τη Θεσσαλία (υδροβόρες μονοκαλλιέργειες βαμβακιού, κατασπατάληση υδάτινων πόρων με αλόγιστα ποτίσματα και γεωτρήσεις, αποξήρανση λίμνης Κάρλα, μόλυνση υδάτων (Πηνηϊός) με φυτοφάρμακα και χημικά λιπάσματα) τώρα στα πλαίσια πάντα της 'ανάπτυξης' και του 'κοινού καλού', δηλαδή τις μίζες και τα κέρδη για τις κατασκευαστικές εταιρίες (ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΕ), την ιδιωτική πλέον επιχείρηση ΔΕΗ, τους επίδοξους επενδυτές κ' επιχειρηματίες που θα πλουτίσουν πάνω απ'την 'πνιγμένη' γη.. αυτοί λοιπόν, κράτος και κεφάλαιο, παρουσι-

άζουν-επιβάλλουν ξανά σαν λύση αυτά τα γιγαντιαία έργα και τάζουν ευημερία στους αγρότες αλλά και στους ταλαιπωρημένους-ξεχασμένους κατοίκους ορεινών χωριών όπως η Μεσοχώρα, βαφτίζοντάς τα μάλιστα οικολογικά και 'πράσινα', ώστε να μετριάσουν τις αντιδράσεις, αλλά και για μικροπολιτικά και ψηφοθηρικά τους συμφέροντα. Για να προωθήσουν και να συνηθίσουν το νέο αναπτυξιακό μοντέλο του ελληνικού καπιταλισμού, μέρος του οποίου αποτελεί και ο 'πόλεμος' του νερού και της ενέργειας. Για να εδραιώσουν τη λογική του παραλόγου που θέλει 'όταν πλέον έχουν λεηλατηθεί όλοι οι δυνατοί φυσικοί πόροι, τότε.. απλά να αναζητούμε νέους πόρους να λεηλατήσουμε'.

25 χρόνια δυναμικής τοπικής και ευρύτερης αντίστασης αναζωπυρώθηκαν από το καλοκαίρι '07 και μετά (την ίδια ώρα που ο μισός δασικός πλούτος της χώρας γινόταν στάχτη) με αφορμή τη θρασύτατη κίνηση ΥΠΕΧΩΔΕ και Σουφλιά να 'περάσουν' με τροπολογία και νόμο τα εμποδισμένα έργα παρακάμπτοντας δικαιοσύνη και κοινωνία, λειτουργώντας όμως και ως εφελτήριο για την ανάδειξη νέων κοινωνικών αγώνων για τη φύση και την ελευθερία, έξω από κόμματα, αγώνων αδιαμεσολάβητων και αυτοοργανωμένων.

Στις 10-12 και 24-26 Αυγούστου '07 πραγματοποιήθηκαν εκδηλώσεις στη

Μεσοχώρα Τρικάλων, με αφορμή το κάλεσμα της 'Πανελλαδικής Κίνησης κατά της εκτροπής του Αχελώου' στο 3μερο ελεύθερο κάμπινγκ στις όχθες του ποταμού, με αιχμή τη διαδήλωση στο φράγμα της Μεσοχώρας με συμμετοχή περίπου 400 ανθρώπων, αγωνιστών, αλληλέγγυων και κατοίκων του χωριού. Ως συνέχεια της δράσης, στο 3μερο εκδηλώσεων από την 'ανοιχτή συνέλευση από το λόφο του Στρέφης' ενάντια στην κρατική-καπιταλιστική επίθεση στη φύση και την κοινωνία συζητήθηκε μεταξύ άλλων και το θέμα του Αχελώου, και στις 2 Νοέμβρη '07 πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στα Προπύλαια και πορεία στο κέντρο της Αθήνας, με αφορμή την

εκδίκαση της υπόθεσης στο ΣτΕ.

Το επόμενο ραντεβού κατοίκων και αλληλέγγυων στην κοίτη του Αχελώου στη Μεσοχώρα, για κόσμο από όλη την Ελλάδα, ήταν τις ημέρες κινητοποίησης 7-10 Αυγούστου '08, όπου πραγματοποιήθηκαν κάμπινγκ, εκδηλώσεις, ενημερώσεις, και πορεία 200 περίπου ατόμων την τελευταία μέρα, με μαζική παρουσία των κατοίκων της Μεσοχώρας. Όπως και την προηγούμενη φορά, αλλά ακόμα πιο προκλητικά, τα μετέτα του φράγματος φρουρούσαν πάνωπλες διμοιρίες των ΜΑΤ και άλλων ειδώ μπάτσοι (θέμα γελοίο, παρόμοιο με τη φύλαξη του Δέντρου του Κακλαμάνη στο Σύνταγμα). Η 'ανοιχτή συνέλευση από το λόφο του στρέφης' αλλά και σύντροφοι από Αγρί-

νιο, Βόλο, Άρτα, Αμφιλοχία αποτέλεσαν αυτόνομη παρέμβαση με ποικίλες σημαντικές δράσεις, αναγραφή συνθημάτων στο φράγμα, ανάρτηση πανό, δυναμική παρουσία στην κεντρική πορεία καθώς και πορεία στα δρομάκια του χωριού. Ο κόσμος που βρέθηκε για άλλη μια φορά στα νερά του Αχελώου, ξάπλωσε κάτω απ'τα πλατάνια του, περπάτησε στις όχθες του και στις πλαγιές της Πίνδου (ίσως ένα απ'τα τελευταία μέρη που δεν έχει δεχτεί την πλήρη επέλαση του καπιταλιστικού πολιτισμού και του τσιμέντου), δήλωσε έμπρακτα την άρνηση του να αφήσει όλα αυτά να πάνε στον πάτο μιας τεχνητής λίμνης για χάρη της ΔΕΗ, του κράτους, των επιχειρηματιών, των κατασκευαστικών και των πολιτικάντηδων υπηκόων τους.

Στις αρχές του περασμένου Δεκέμβρη και ενώ όλη η χώρα ζούσε τη μεγαλύτερη ίσως εξέγερση ενάντια στο κράτος των δολοφόνων, στη βουλή συζητιόταν το νομοσχέδιο, χωρίς τη συμμετοχή των κατοίκων στις διαβουλεύσεις, για τη λειτουργία του υδρουλεκτρικού φράγματος Μεσοχώρας.. Από τις 28 Ιανουαρίου '09 βρίσκεται σε ισχύ ο νόμος, που απαλλοτριώνει όλο το χωριό (αν και η στάθμη της λίμνης θα φτάνει μέχρι τη μέση αυτού), δίνει τις εκτάσεις που δεν κατακλύζονται στη ΔΕΗ, μετατρέποντας τες σε παραλίμνια φιλέτα για τουριστικές υποδομές, δίδωνει τους κατοίκους απ'τα σπίτια και τα μαγαζιά τους, στέλνει τους μόνιμους σε κοντέινερ στα 1000μ υψόμετρο, προσφέρει οικόπεδα σε κατοτράχαλα μέρη, αφού θα πρέπει να τα έχουν αγοράσει και πριν να έχουν αποζημιωθεί, στην ουσία εξαφανίζει ένα ιστορικό χωριό που

εδώ και 20 χρόνια αντιστέκεται απέναντι στο φράγμα της ντροπής.. Όταν ήδη το σύστημα εδώ και χρόνια έχει καταφέρει να ερμηκώσει τις ορεινές κοινότητες στέλνοντας τον κόσμο στα μεγάλα αστικά κέντρα, όταν με το σχ. Καποδίστρια έχει αποδυναμώσει ακόμα περισσότερο το δικαίωμα οι κάτοικοι ενός χωριού να αποφασίζουν για την τύχη των ζωνών τους, όταν έχει διώξει τον κόσμο από το φυσικό του περιβάλλον κατατώντας τον να παζαρεύει τον τόπο και τις αναμνήσεις του σε ευρώ, απειλεί πλέον πιο σοβαρά

από ποτέ να αποτελειώσει ότι έχει απομείνει στα μέρη αυτά. Το κράτος χρησιμοποιεί μάλιστα κάθε μέσο, είτε με τα κομματόσκυλα είτε με τους ρουφιάνους του είτε εκμεταλλευόμενο τα τόσα χρόνια ομηρίας και την αφέλεια ίσως κάποιων

πως το έργο αυτό θα είναι ο παράδεισος για τους κατοίκους, σπέρνει τη διχόνοια ανάμεσα τους, ανεβάζει στο χωριό ύπουλα τα συνεργεία για να κτηματογραφηθούν, που όμως ευτυχώς εμποδίζονται απ'τους υπόλοιπους κατοίκους.

Η πολιτική που λεπλατεί τη φύση, πνίγει χωριά για να τα κάνει δώρο στους με-

γαλοξενοδόχους και όποιο άλλο κοράκι αφεντικό караδοκεί, που οργανώνει το ξεκλήρισμα της μικρομεσαίας αγροτιάς, η πολιτική που στέλνει τις μπουλντόζες να αποτεινίσουν ότι δεν διέλυσαν οι φωτιές, η πολιτική του ψέματος και της αρπαχτής, θα μας βρísκει μόνιμα αντιμέτωπους. Το μέτωπο του Αχελώου, όπως και κάθε μέρος του αγώνα που αφορά την εναντίωση στην καταστροφή της φύσης χάριν του κεφαλαίου και της 'ανάπτυξης', είναι αγώνας για ζωή, παραμένει ανοιχτό και θα μας βρísκει αλληλέγγυους.

**Όχι στην «ανάπτυξη»
που στο διάβα της
καταστρέφει τη φύση
και υποτάσσει κοινωνίες.**

**Αγώνας ενάντια
στα εμ-φράγματα και
την εκτροπή του Αχελώου!**

Λευτεριά στη Μεσοχώρα!

Για πληροφόρηση και εξελίξεις, στο site:
www.mesochoranet.gr

ΜΙΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ...

Δεν έχω τηλεόραση και εφημερίδες διαβάζω πολύ επιλεκτικά, για την ενημέρωσή μου εμπιστεύομαι πολύ συγκεκριμένες πηγές – περίμενα έτσι ότι θα είχα απαλλαγεί από κάποιες φράσεις-κλισέ που χρησιμοποιούνται κατά κόρον στα «μέσα». Οι οποίες εκτός του ότι καμία σχέση δεν έχουν με την πραγματικότητα, έχουν καθιερωθεί ως αυτονόητες, ενώ δεν έχουν κανένα νόημα. Όμως μάταιες οι προσδοκίες μου: πλέον ο καθένας τις επαναλαμβάνει και τις βάζει στο στόμα του αβίαστα, με έντονη πολλές φορές αγανάκτηση, χωρίς καν να έχει σκεφτεί για τι ακριβώς πράγμα μιλάει. Ο ρόλος των ΜΜΕ είναι γνωστός, ακόμα και στους μαθητές του λυκείου, και είναι το να κατευθύνουν την κοινή γνώμη σύμφωνα με τα συμφέροντα του κάθε μεγαλοιδιοκτήτη τους. Μήπως λοιπόν θα έπρεπε, αντί να αναμασάμε τα ίδια, να βάλουμε μπροστά ένα φίλτρο και να σκεφτούμε προτού το κωνέψουμε, την επόμενη φορά που θα ακούσουμε για:

Το άβατο των Εξαρχείων:

Μάθαμε λοιπόν στις ειδήσεις ότι τα Εξάρχεια «είναι άβατο». Και καλά να ακούς τον Εισαγγελάτο να φωνάζει μαινόμονος στο δελτίο του ότι πρέπει να διλυθεί, ή να το διαβάζεις στην εφημερίδα του Λαμπράκη. Τι γίνεται όμως, όταν ένας αρκετά στενός σου συνεργάτης και φίλος επαναλαμβάνει τις ίδιες απίδες,

ότι τα Εξάρχεια είναι γκέτο;

Κι εγώ που νόμιζα ότι πρόκειται για γειτονιά.. με τους κατοίκους της, τα σπίτια της, τα γραφεία της, τις πλατείες της, και τα (μάλλον παραείναι πολλά) μαγαζιά της! Δηλαδή ένα κάρο άτομα που μένουν εκεί, ένα κάρο δικηγόροι, μαγαζατορες και εργαζόμενοι που έχουν εκεί τη δουλειά τους και πηγαίνουν κάθε μέρα, και αυτοί στο γκέτο ανήκουν; Ή μήπως τους εμπόδισε ποτέ κανείς από τους «άλλους», αυτούς που «ανήκουν στο γκέτο»; Στο «γκέτο» εντάσσονται και τα γραφεία του ΠΑΣΟΚ; Και οι αστυνομικοί, που δεν μπορούν οι καημένοι να πατήσουν εκεί πέρα (που τόσο μαζεμένοι δε βρίσκονται σε καμία άλλη περιοχή παρεμπιπτόντως), πώς έριξαν τα δακρυγόνα στη γειτονιά, προκαλώντας την αντίδραση των κατοίκων; Εξ αποστάσεως; Πώς σκότωσαν τον Αλέξανδρο; Σωστά, από το Παγκράτι με εξοστρακισμό...

Αλήθεια, όσοι μιλάνε για το άβατο και το γκέτο των Εξαρχείων, έχουν πατήσει έστω και μία φορά στα Εξάρχεια; Ή τα λένε και αυτοί εξ αποστάσεως, όπως ο φίλος μου; Ή μάλλον, τώρα που το θυμάμαι καλύτερα, αυτός είχε πατήσει μία φορά – μαζί είχαμε πάει. Για δουλειά. Και απ'όσο θυμάμαι δεν έπαθε τίποτα.

Το άσυλο: ένα άντρο κουκουλοφόρων. Να καταργηθεί πάραυτα!

Αυτό κι αν είναι θέμα που παίζει και είναι πάντα επίκαιρο. Για το άσυλο έχουμε διαβάσει και ακούσει κατά καιρούς όλων των ειδών τις έγκριτες απίδες. Ότι είναι ορμητήριο παράνομων πράξεων, και όσοι το υποστηρίζουν είναι κακοί κουκουλοφόροι. Ότι το καταλύουν εξωπανεπιστημιακά στοιχεία, τα οποία το καταλαμβάνουν χωρίς τη σύμφωνη γνώμη των καημένων των φοιτητών για να τελέσουν πράξεις βίας. Ότι το βράδυ δεν ισχύει ή δε θα έπρεπε να ισχύει. Ότι πρέπει να καταργηθεί εντελώς. Ότι δεν προσφέρει τίποτα στην εκπαιδευτική διαδικασία αλλά και εκτός αυτής, και ότι

σε καμία άλλη (ανεπτυγμένη) χώρα δεν ισχύει κάτι τέτοιο οπισθοδρομικό. Και το κορυφαίο που ακούσαμε τελευταία, ότι η πανεπιστημιακή κοινότητα όπως απέδειξε ότι μπορεί να το περιφρουρεί στην πορεία της 9/1.

Λοιπόν, προτού επαναλάβετε τις παραπάνω φράσεις, κουνώντας το κεφάλι με ύφος «ε μα κάτι πρέπει να γίνει πια!», σκεφτείτε πόσο στέκει η καθεμία από αυτές. Η ιστορία έχει δείξει ότι οι παράνομες πράξεις μπορούν μια χαρά και όμορφα να τελεστούν και εκτός ασύλου, και εάν ήταν το θέμα αυτό, δε νομίζω να κόπτονταν τόσο υπέρ του ακόμα και οι «νομοταγείς» φοιτητικές παρατάξεις. Επίσης το μόνο που περιφρουρήθηκε στην πορεία της 9/1 ήταν η αστυνομική ασυδοσία και απρόκλητη βία κατά πολιτών. Όσο για τις υπόλοιπες ανεπτυγμένες χώρες (που τις φτάσαμε σε όλα τα άλλα, πχ. διαχείριση απορριμμάτων, και μας έμεινε το άσυλο για να γίνουμε και εμείς Σουηδία), αυτό που παρατηρούμε στα πανεπιστήμια είναι ελάχιστη ή μηδενική πολιτική έκφραση στην καλύτερη περίπτωση, κάμερες στα πανεπιστήμια και ακόμα και συλλήψεις φοιτητών για την έκφραση διαφορετικής άποψης, όπως έγινε πρόσφατα στη Σουηδία σε μια εκδήλωση διαμαρτυρίας για το Παλαιστινιακό!

Το πανεπιστημιακό άσυλο είναι στο στόχαστρο της εξουσίας ακόμα και από πριν θεσμοθετηθεί (μια απλή αναζήτηση στο google το αποδεικνύει), και υπάρχει λόγος! Η ελεύθερη διακίνηση ιδεών στην πράξη, και όχι μόνο η ακαδημαϊκή ελευθερία αλλά η πολιτική, οι εστίες κοινωνικής αντίστασης, η έκφραση διαφορετικής πολιτικής άποψης από την κυρίαρχη και η επαφή περισσότερων ανθρώπων με αυτή, είναι πράγματα που η εξουσία δεν τα θέλει για προφανείς

λόγους, και αφού έχουν εκλείψει γενικώς, επεκτείνεται η εξάλειψή τους και εντός του ασύλου. Τα πανεπιστήμια δεν είναι ορμητήρια κουκουλοφόρων, αλλά μετατρέπονται σε ορμητήρια εταιρειών, παράγοντας πλαστές έρευνες και ελλιπή εκπαίδευση κατευθυνόμενη από τις ανάγκες του κεφαλαίου και όχι της κοινωνίας. Ο χώρος για αντίδραση όπου δε θα μπορούν να επέμβουν οι κατασταλτικοί μηχανισμοί διατήρησης της εξουσίας είναι επικίνδυνος και δεν πρέπει να μείνει.

Βέβαια μπορεί να μου πείτε «κοιτάξτε τη δουλειά σας και τις σπουδές σας και αφήστε τώρα την πολιτική στα πανεπιστήμια». Σε αυτήν την περίπτωση παρακαλώ πετάξτε το παρόν έντυπο, μη σας χαλάσει την ψυχία, και επιστρέψτε στη δική σας δουλειά. Και μην κοιτάξετε τίποτε άλλο πέρα από αυτήν. Η κοινωνία όπου ζούμε είναι πανέμορφη και κάπως έτσι έγινε.

Ο Τσίπρας δε θέλει το νέο γήπεδο του Παναθηναϊκού

Το θέμα είναι το εξής: Υπάρχει μια μεγάλη εγκαταλελειμμένη έκταση στην περιοχή του Ελαιώνα, η οποία υποτίθεται ότι ή καλό θα ήταν να γίνονταν χώρος υψηλού πρασίνου. Το σχέδιο όμως που παρουσίασε ο δήμος περιελάμβανε την μεταφορά εκεί του γηπέδου του ΠΑΟ και την ταυτόχρονη ανέγερση νέου δη-

μαρχιακού μεγάρου και φυσικά ενός ακόμα υπερ-εμπορικού κέντρου (γιατί περισσεύουν τα λεφτά του κόσμου και δεν έχει πού να ψωνίσει). Αυτό όμως, εκτός του ότι επιβαρύνει την περιοχή με επιπλέον τσιμέντο (που πράγματι μας λείπει από την Αθήνα!) χρειάστηκε και «ειδικές» νομοθετικές ρυθμίσεις, αφού παραβαίνει την ισχύουσα νομοθεσία.

Ο αξιότιμος δήμαρχος Αθηναίων Κα-

κλα-money, ο οποίος αποπροσανατολίζει και παραπληροφορεί με κάθε ασυλία από τα καθεστωτικά μέσα προσπαθώντας να εξυπηρετήσει με το αζημίωτο τον φίλο του τον Βωβό, συναντά την αντίδραση των κατοίκων των γύρω περιοχών, μαζικότερη από ό,τι περίμενε. Σκαρφίζεται λοιπόν την εξής επικοινωνιακή τακτική: Πρώτον, επιχειρεί να στρέψει εναντίον των κατοίκων τους οπαδούς του ΠΑΟ (και ταυτόχρονα να κερδίσει και κανα ψηφαλάκι), συστηματικά δηλώνοντας ότι εναντιώνονται στην κατασκευή του γηπέδου, αποκρύπτοντας την προσφυγή τους εναντίον της ανέγερσης του εμπορικού και της αύξησης των όρων δόμησης. Δεύτερον, βαφτίζει την μαζική αυτή αντίδραση ως κομματική αντίδραση του Τσίπρα, για να μη δώσει κανείς σημασία θεωρώντας το κοκορομαχία μεταξύ πολιτικών.

Δε με ενδιαφέρει καθόλου το αν ο Τσίπρας θέλει ή όχι την ανέγερση του γηπέδου ή του εμπορικού («εμείς δεν είπαμε ποτέ να μη γίνει το γήπεδο, εμείς το εμπορικό δε θέλουμε») γιατί και αυτός τα ψηφαλάκια των οπαδών θέλει. Με ενδιαφέρει που απαξιώνεται έτσι μια μαζική αντίδραση πολιτών της Αθήνας στην αυξανόμενη τσιμεντοποίηση και πέφτει σε επίπεδο μικροκομματικών παιχνιδιών. Αλλά φυσικά, ό,τι αντιτίθεται στα σχέδια του κυρίου δημάρχου, είναι μειοψηφίες που δεν θέλουν το καλό του τόπου. Διότι αυτό που μας λείπει, κυρίες και κύριοι, δεν είναι το πράσινο, όσοι. Είναι ένα ακόμα εμπορικό. Θα πηγαίνετε εκεί και θα ξεχνάτε το πράσινο. Άμα θέλετε θα σας βάλουμε και γλάστρες με πλαστικά φυτά μέσα.

Και στο τέλος τέλος, και να μη γίνει το νέο γήπεδο, εμένα ποσώς με ενδιαφέρει. Σε τι ακριβώς χρειάζεται ένα νέο γήπεδο, ενώ ήδη υπάρχουν τόσα στην Αθήνα (αυτή τη στιγμή μια χαρά εξυπηρετούνται οι ομάδες) δεν μπορώ να το καταλάβω. Επειδή η επιχείρηση του Βαρδινογιάννη θα πληρώνει παραπάνω; Ή επειδή οι και καλά «φιλαθλοι» δε θα χαίρονται να κερδίζει η ομάδα «τους» στο δικό «τους» χώρο; Για λόγους που επίσης δεν μπορώ να καταλάβω! Σας αρέσει τόσο πολύ το ποδόσφαιρο, κύριοι, και κόπτεστε τόσο πολύ για το αγαπημένο σας άθλημα; Ε, μαζευτείτε δέκα και πηγαίνετε να παίξετε! Δεν μπορείτε

να το κάνετε αυτό λόγω κινητικών προβλημάτων, ή επειδή απλά σας αρέσει να βλέπετε μπάλα; Ε πηγαίνετε να δείτε τα παιδιά σας που παίζουν τα απογεύματα στριμωγμένα και με το φόβο μην τα πατήσει κανένα αμάξι. Τουλάχιστον εκεί το αποτέλεσμα δε θα είναι στημένο. Τέτοιους χώρους να ζητήσετε, αφού τόσο αγαπάτε τον αθλητισμό: χώρους παιχνιδιού και άσκησης για εσάς και τα παιδιά σας, όχι για μια ακόμα ανώνυμη εταιρεία. Χώρους που θα έχετε πρόσβαση χωρίς να πληρώνετε για να δείτε άλλους να παίζουν, αλλά για να παίξετε οι ίδιοι. Σκατά στις ομάδες, σκατά και στο επαγγελματικό «ποδόσφαιρο».

Ο Ομπάμα θα φέρει την αλλαγή

Ο Ομπάμα είναι μια από τις πιο καλοστημένες επικοινωνιακές φούσκες, τολμώ να πω η πιο επιτυχημένη των ημερών μας. Και εντάξει, τα Αμερικανάκια ψηφίσανε το μαύρο τους πρόεδρο και τώρα περιμένουν-ελπίζουν στην αλλαγή του. Εμείς εδώ, πάλι, ποια ακριβώς αλλαγή περιμένουμε να μας φέρει ο Ομπάμα, και είμαστε συνέχεια στο «για να δούμε τι θα κάνει»;

Να σας πω εγώ τι θα κάνει: Απολύτως τίποτα. Είναι γεγονός και όχι θεωρία συνωμοσίας το ότι δεν κυβερνούν οι πολιτικοί. Αυτό που κάνουν είναι κατ'έπιφαση να θεσπίσουν τους νόμους που τους απαγορεύουν οι επιχειρήσεις, ούτως ώστε να κυβερνούν οι ίδιες «νόμιμα» (ακολουθώντας δηλ. το νομικό πλαίσιο που έφτιαξαν). Όλο αυτό βαφτίζεται «κοινοβουλευτισμός» και «δημοκρατία», για το οποίο μας γίνεται μια πλύση εγκεφάλου από μικρά ότι είναι κάτι καλό, και έτσι κάθε 4 χρόνια πάμε και ψηφίζουμε όλο

χαρά και μένουμε ήσυχοι ότι «συμμετείχαμε στα κοινά και για φέτος», ότι «τιμήσαμε αυτούς που έχυσαν αίμα για να έχουμε εμείς σήμερα αυτό το δικαίωμα» και ότι «ασκήσαμε εξουσία με την ψήφο μας». Μετά πάμε σπίτι μας, ανοίγουμε την τηλεόραση, αράζουμε στον καναπέ και περιμένουμε την «αλλαγή».

Όπως έχετε καταλάβει, το θέμα μου δεν είναι το αν ο Ομπάμα θα φέρει την αλλαγή. Το θέμα μου είσαι εσύ, που αράζεις στον καναπέ σου και περιμένεις να έρθει κάποιος άλλος να σε σώσει. Ένας κούκος όμως δε φέρνει την άνοιξη, ακόμα και αν δεχτούμε ότι ο Ομπάμα είναι κούκος, διότι κάθε πολιτικός, για να φτάσει εκεί που έφτασε σημαίνει ότι κάποιους εξυπηρετεί, ενώ στην απίθανη περίπτωση να είναι άμεμπτος και καλοπροαίρετος, με τον α ή β τρόπο απλά θα φύγει από τη μέση. Τι σε κάνει λοιπόν να πιστεύεις ότι, αν δε διεκδικείς εσύ ο ίδιος τα δικαιώματά σου, θα τα διεκδικήσει ο Ομπάμα για σένα; Η λογική της ανάθεσης, που πάει πακέτο με την κουλτούρα του κοινοβουλευτισμού. «Κάποιος άλλος θα τα κάνει για μένα, κι εγώ στο μεταξύ κοιτάω τη δουλειά μου».

Λυπάμαι που σου το λέω, φιλήσυχε φίλε μου, αλλά η δουλειά σου αυτή είναι: να ασχολείσαι λίγο με το τι γίνεται γύρω σου. Οι «άλλοι», οι πολιτικοί, δεν το έκαναν τόσα χρόνια, και δε θα το κάνουν ούτε τώρα. Αν θες λοιπόν αλλαγή, άνοιξε τα μάτια σου και κοίτα γύρω σου, γιατί έχει αρχίσει να γίνεται. Στις συνελεύσεις γειτονιάς σε Εξάρχεια, Αγία Παρασκευή και αλλού, στο πάρκο Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος Χ. Τρικoupη και Ναυαρίνου, στις καταλήψεις δημόσιων κτιρίων με διεκδικήσεις και αιτήματα. Και η αλλαγή δε θα γίνει μόνη της, αλλά συλλογικά από αυτούς που τη θέλουν. Αν λοιπόν θέλεις αλλαγή, ξεκίνα από τη γειτονιά σου σήμερα – ή, να στο πω αμερικάνικα να γουστάρεις: Be the change you want to see in the world.

Πρέπει να φοβόμαστε τους Τούρκους και τους τρομοκράτες

Μέσα στο Γενάρη και το Φλεβάρη είδαμε στις ειδήσεις μια έξαρση των τουρκικών «παραβιάσεων» των «ελληνικών συνόρων» και μια αναταραχή στις σχέσεις Ελλάδας-Τουρκίας, ενώ

επίσης μετά τα δεκεμβριανά, τα δελτία έχουν ως κεντρικό θέμα τις αυξημένες τρομοκρατικές επιθέσεις. Ως προς το πρώτο, δε θα αναφερθώ στο θέμα του προϋπολογισμού και των κονδυλίων για «άμυνα», που πηγαιίνουν στις εταιρείες όπλων. Το τέχνασμα όμως του «εξωτερικού εχθρού» κατεξοχήν χρησιμοποιείται από τις κυβερνήσεις σε περιόδους κρίσης (και δε νομίζω να αρνείται κανείς ότι διανύουμε περίοδο κρίσης τώρα), προκειμένου να συσπειρωθεί ο κόσμος γύρω από τη φιγούρα του πολιτικού αρχηγού αποπροσανατολισμένος από τα πραγματικά προβλήματα και διεκδικήσεις.

Η προπαγάνδα περί τρομοκρατίας επιφέρει και αυτή παρόμοιο αποτέλεσμα, μόνο που αυτή προσφέρει στη κυβέρνηση και κάτι παραπάνω: το πάτημα να περιστείλει ακόμα περισσότερο τα δικαιώματά μας και τις ατομικές μας ελευθερίες εντείνοντας τον έλεγχο (προκαλώντας μάλιστα την απαίτηση των ίδιων των πολιτών για περισσότερη αστυνόμευση) με το πρόσχημα της ασφάλειας. Φυσικά περισσότερη «ασφάλεια» σημαίνει στην πράξη λιγότερη ελευθερία, και στοχεύει κατά κύριο λόγο όσους αποκλίνουν από το πρότυπο του υπάκουου, καταναλωτικού προβάτου και μπορεί να ξυπνήσουν και τους άλλους. Αποτέλεσμα είναι τραγικοί αντιτρομοκρατικοί νόμοι όπως ο τελευταίος, βάσει του οποίου διώκονται και ταλαιπωρούνται παιδιά 15 ετών στη Λάρισα! Αυτό μάλιστα λειτουργεί

ως μέσο εκφοβισμού για οποιονδήποτε άλλο θελήσει να αντιδράσει, ακόμα και μέσα στα νόμιμα πλαίσια, επομένως στην ουσία ο αντιτρομοκρατικός νόμος είναι τρομοκρατικός, και τρομοκράτης είναι η κυβέρνηση.

Τα παραπάνω ιδεολογήματα λοιπόν το μόνο που κάνουν είναι να εξυπηρετούν τα σχέδια της εξουσίας και χρησιμοποιούνται κατά κόρον σε περιόδους κρίσης. Δε χρειάζεται να πάμε στη μακρινή ιστορία της ναζιστικής Γερμανίας για να το τεκμηριώσουμε, μια ματιά στην κατάσταση που επικρατεί στις ΗΠΑ μετά το χτύπημα της 11/9/2001 αρκεί. Μόνο που όταν συμβαίνουν στην Αμερική, εμείς υποτίθεται ότι τα αντιλαμβανόμαστε, και κοιταζόμαστε μεταξύ μας με νόημα κουνώντας το κεφάλι για τους Αμερικάνους, που τους κάνουν ό,τι θέλουν. Όταν συμβαίνουν εδώ; εθελουφλούμε και αφηνόμαστε και εμείς οι ίδιοι να μας χειραγωγούν. Γιατί;

Σκοπός μου με το συγκεκριμένο κείμενο δεν είναι ούτε να δώσω απαντήσεις, διότι πολύ απλά δεν τις έχω, ούτε να συμφωνήσει μαζί μου όποιος το διαβάσει. Αλλά σε ένα πρώτο επίπεδο να συνειδητοποιήσει ότι καθημερινά τον βομβαρδίζουν με μαλακίες και να μην τις καταπίνει αμάσπτες, ενώ σε ένα δεύτερο ενδεχομένως να προβληματιστεί και να σκεφτεί λίγο παραπέρα.

Μία από εμάς

Κτήμα Σιστοβάρη

Κι αναρωτιόμασταν τι έλειπε απο την Αγ.Παρασκευή...

Τα τελευταία περίπου 10 χρόνια, στη γειτονιά της Αγ.Παρασκευής, είναι εμφανής η προσπάθεια μετατροπής της σε αντάξιο μέλος των Β.Προαστείων, έναν glamour-άτο προορισμό, ένα καπιταλιστικό λίκνο, ένα όσο το δυνατό μεγαλύτερο εμπορικό τοπίο, με τον πολλαπλασιασμό των πολυτελών καφετεριών και καταστημάτων. Φυσικά στο πακέτο περιλαμβάνεται και η προώθηση, από κράτος και ΜΜΕ, της κυρίαρχης νοοτροπίας του σύγχρονου lifestyle, του κυριλέ, του κονέ, της καβάτζας, του ατομικισμού και του ανηλεούς ανταγωνισμού και καταναλωτισμού, στοιχεία που κατάφεραν να αφομοιωθούν εύκολα από το μικροαστό νεοέλληνα, που τα ενδιαφέροντα του περιορίζονται στην απογευματινή trendy καφεποσία, στην αθλητική εφημερίδα, στο σαββατόβραδο ξέφρενης διασκέδασης, στην τηλεοπτική αποχαύνωση και στη μοδάτη εμφάνιση. Απαραίτητα αξεσουάρ που από το τίποτα τον έκαναν 'κάποιο'...

Το κόστος όλης αυτής της κατάστασης δεν είναι άλλο από την συνεχιζόμενη παρακμιακή πορεία της κοινωνίας, την εξάλειψη ουσιαστικών σχέσεων και επικοινωνίας μεταξύ των ανθρώπων, της επαφής και του ενδιαφέροντος για τη φύση και το περιβάλλον, για δημιουργία, φαντασία, αυθορμητισμό και φυσικά για την ενεργοποίηση και την ενασχόληση με τα κοινά.

Πρόσφατο πλήγμα, όσον αφορά αυτή την κατάσταση, για την περιοχή μας, ήταν όταν αντικρύσαμε το αποτέλεσμα του περιβόητου σιριαλ του Κτήματος Σιστοβάρη επί της Αγ.Ιωάννου (χώρο που

διεκδικούσαν οι πολίτες), δηλαδή την τσιμεντοποίηση του και την ανέγερση πολυτελέστατου καθαρά εμπορικού κατασκευάσματος, που τίποτα δεν έχει να ζητήσει εμφανισιακά από τα κέντρα διασκέδασης (club, μπουζούκια) της παραλιακής και άλλων παρόμοιων προορισμών διασκέδασης. Αίσθηση κάνει η επιβλητική παρουσία στο καταπατημένο πεζοδρόμιο, πορτιέρηδων και παρκαδόρων και μεγάλων πινακίδων, καθώς και η σχεδόν ειρωνική τοποθέτηση υποτυπώδους πρασίνου και κορμούς δέντρων για τραπεζάκια...

Πραγματικά δισαιθανόμαστε ότι, σε αντίθεση με την επιθυμία κάποιων για τη δημιουργία ενός ζωντανού δημόσιου χώρου 2,4 στρ. με υψηλό πράσινο, χώρου κοινωνικοποίησης και ελεύθερης και ουσιαστικής αξιολόγησης του λιγοστού πλέον ελεύθερου χρόνου μας, μιας ανάσας μέσα στην τσιμεντούπολη, η ανάγκη και το συμφέρον μας για ένα ακόμη μέρος όπου μπορούμε να φάμε και να πιούμε σαν 'κύριοι/ες' και επιπλέον μπορούμε να παρκάρουμε τις πολλές Ferrari και Porsche μας ήταν μεγαλύτερα και σημαντικότερα...!!

Βέβαια, όσον αφορά την προώθηση και τη διεκδίκηση του χώρου, δεν περιμέναμε τίποτα καλύτερο και ουσιαστικότερο, πρώτα απ'όλα από κάθε τοπικό ή εθνικό άρχοντα που ρόλος του είναι να εξυπηρετεί τα συμφέροντα μεγαλοεργολάβων, μεγαλοεπιχειρηματιών επενδυτών και λοιπών αφεντικών, αλλά ούτε και από τους υπολοίπους βολεμένους και αδιάφορους πολίτες που έχουν εγκαταλείψει πια ελεύθερους χώρους, πλατείες, πάρκα, αλάνες, με αποτέλεσμα όσοι τους προτιμούν να χαρακτηρίζονται περιθωριακά και ύποπτα άτομα, αλλά κυρίως καθιστώντας τους χώρους αυτούς εύκολη λεία στο βωμό του μπετόν και του κεφαλαίου.

Υποχρέωσή μας είναι να σταματήσουμε αυτήν την κατηφόρα, να ξεφύγουμε από την αδράνεια και τη βολή μας, να επανοικειοποιηθούμε τους ελεύθερους χώρους, να πάρουμε τη ζωή μας στα χέρια μας! Να αντισταθούμε και να αποτρέψουμε επόμενα θύματα αυτού του συστήματος (τουλάχιστον στην πόλη μας) να είναι χώροι όπως το κτήμα Ιόλα, ο χώρος πλησίον του Νομισματοκοπείου, ο χώρος Σπυρούδη, ο Υμηττός, οι πλατείες μας και κάθε άλλο δημόσιο αγαθό που μας ανήκει.

(Μάρτιος '08)

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ: ο Δεκέμβρης ώθησε στη δημιουργία 'ανοιχτής συνέλευσης κατοίκων Αγ.Παρασκευής' η οποία πραγματοποιήθηκε πρώτη φορά την Κυριακή 15/2/09 και εξελίχθηκε σε πορεία 100 ατόμων έξω από κτ. Σιστοβάρη. Την Τρίτη 17/2 έγινε παρέμβαση στο δημ. συμβούλιο με αιτήματα 1) Άμεση απόδοση του κτήματος Σιστοβάρη στους κατοίκους και 2) να αφαιρεθεί η άδεια λειτουργίας του παράνομου καταστήματος "Da Vinci". Δεύτερη δυναμική συγκέντρωση και πορεία πραγματοποιήθηκε στις 14/3 στην Αγ.Ιωάννου μπροστά από κτ. Σιστοβάρη και το δημαρχείο, όπου πετάχτηκε πλήθος αυγών... Περισσότερες πληροφορίες στο: dialogopolis.blogspot.com

ΟΙ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΕΣ ΠΛΥΣΤΡΕΣ

Το παρόν αποτελεί μια διασκευή του παραμυθιού του Blake, Εξεγερμένες Πλύστρες, προσαρμοσμένη στην επικαιρότητα των τελευταίων μηνών. Οποιαδήποτε ομοιότητα με πραγματικά ονόματα και περιστατικά δεν είναι διόλου συμπτωματική...

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν εφτά πλύστρες. Η Κωνσταντίνα, η Βάσω, η Βάσια, η Αλέκα, η Νατάσα, η Φωτούλα και η Λίτσα. Και τα πήγαιναν μια χαρά. Κάθε μέρα με τα μπουρδαβοκόφρινα στο κεφάλι τράβαζαν κατά το ποτάμι. Όταν έφταναν, ξετύλιζαν τους μπόξους, τίνιζαν τα ρούχα και τα βούταζαν στο νερό. Τ' άφηναν λίγο να μουσκεψουν, τα σαπούνιζαν, τα κοπάνιζαν στις πέτρες, τα ξεπλέναν, τα έστειναν και τ' άπλωναν στους θάμνους και στα θράκια να στεγνώσουν. Ήταν οι καλύτερες (και οι πιο σκληρά εργαζόμενες) πλύστρες όλης της περιοχής. Αλλά ούτε κέρδιζαν όσα έπρεπε, ούτε ήταν ευχαριστημένες. Τ' αφέντικό του πλυντηρίου, ο κ. Νικήτας Κονομάκης - όνομα και πράμα - ήταν ένας τουρούτης παλιανθρωπάκος. Παρόλο που δήλωνε σοσιαλιστής ήταν δέμένος με τα λεφτά του και τις έβαζε να δουλεύουν απ' το πρωί ως το βράδυ. Με λίγα λόγια ήταν σοσια-λυστής. Κάθε μέρα τις υποχρέωνε να σκίπουνται απ' τ' άχρηστα χαράματα, για να σιδερώσουν τα ρούχα που είχαν πλύνει την προηγούμενη, πριν παραλάβουν τα καινούργια. Κι όταν ο Διαμαντής - οδηγός και δεξί χέρι του κ. Κονομάκη - έφερνε ένα ακόμα φορτίο άπλυτα φορτωμένα σ' ένα κάρο που έσερνε ένας γάιδαρος, ο Περίανδρος, έλεγε πάντα τα ίδια λόγια με τόνο ειρωνικό:

- Αυτάμαι κυρίες μου, αλλά τα σημερινά είναι περισσότερα από χθές...

Κι έτσι πέραζαν οι μέρες... και οι μήνες... και τα χρόνια...

Όσο όμως πέρνούσε ο καιρός, τόσο συνειδητοποιούσαν οι πλύστρες ότι τις έβαζαν να δουλεύουν πάρα πολύ, για πάρα πολύ λίγα.

Ένα πρωινό που οι πλύστρες κοίταζαν περίλυπες το νέο θουνό των ρούχων που μόλις είχε φτάσει, μία απ' αυτές, η Κωνσταντίνα, ξέσπασε και διαμαρτυρήθηκε έντονα για όλα αυτά. Ήρθε μάλιστα και στα χέρια με τον Διαμαντή γιατί τον αποκάλεσε τουράκι του αφέντικου. Αυτός τότε την έδεϊρε άσχημα, αφού όπως έλεγε συχνά, ένα πράμα δεν μπορούσε να αντέξει στις γυναίκες: τη γλώσσα τους. Ο Διαμαντής αφού "έκανε το καθήκον του", πήδησε στο κάρο του και απομακρύνθηκε αφήνοντας άναυδες τις πλύστρες που σασιωμένες μπροστά στο θίασο αυτό θάμα, δεν πρόλαβαν να αντιδράσουν. Καθώς βρόντιζαν την φίλη τους, οι πλύστρες έκαναν κάτι που δεν είχαν ξανακάνει ποτέ: συζήτησαν όλες μαζί για όλα αυτά που μέχρι τότε σκεφτόταν η κάθε μια από μόνη της. Την αρχή έκανε η Βάσω:

- Δε φτάνει που δουλεύουμε απ' το πρωί ως το βράδυ...

- Δε φτάνει που όλα τα κέρδη απ' τη δουλειά μας πάνε στην τσέπη του Κονομάκη... Συνέχισε στο ίδιο ύφος η Βάσια.

- Μας ειρωνεύονται κυόλας για τη σκληρή δουλειά μας... Είπε η Φωτούλα.

- Και όταν ζητάμε το δίκιο μας, μας δέρνουν κι από πάνω! Είπε αγανακτισμένη η Αλέκα.

- Και μας λένε και γλωσσούδες! Συμπλήρωσε η Νατάσα.

- Κι αν τα παρατάγαμε όλα αυτά; Πρότεινε η Λίτσα.

- Αυτό είναι! Πετάχτηκε απότομα η Κωνσταντίνα που ξεπέρασε ως δια μαγείας τους πόνους.

- Αυτό είναι κορίτσια, τα παρατάμε όλα. Γενική Απεργία Διαρκείας!!

Τα πρόσωπά τους έλαμψαν με μιας.

- Τι υπέροχη ιδέα! Φώναξε δελτώντας η Νατάσα και πέταξε ένα χκρίζο από λίγδα πουκάμισο στην άκρη.

- Πώς δεν το είχαμε σκεφτεί πιο πριν; Χαλάνισε η Αλέκα που δεν κρατιόταν απ' τη χαρά της πια.

Και βάλθηκαν να χορεύουν.

Ξαφνικά, άνοιξε η πόρτα. Ήταν το αφέντικό μαζί με τον Διαμαντή.

- Τι συμβαίνει εδώ μέσα; Φώναξε ο κατσούρης. Ποιός σας είπε ότι μπορείτε να χορεύετε, ενώ έχουμε τόση δουλειά; Αλλά έννοια σας και θα σας μάθω εγώ να χορεύετε...στο τσιφ! Εμπρός λουτόν Διαμαντή, δώσε τους ένα καλό μάθημα!

Μα πριν προλάβει να κάνει κάτι, οι πλύστρες έσπρωξαν το θουνό με τα βρώμικα σεντόνια, τ' απόλαστικά μαντήλια, τις απαίσιες κάλτσες, τα λιχθιασμένα νυκτικά, τα βρωμισμένα τραπέζομαντίλια και τις βρεχτές πότσες και τους κουκούλωσαν

και τους δυο. Και ενώ αυτοί κλώτσαζαν και πάλεναν για να πάρουν μια ανάσα, οι πλύστρες το 'βαλαν στα πόδια ρωνάζοντας :

- Αφού σ' αρέσουν τόσο τ' άπλυτα σου τουφούταρε, φάτα !!

Ανέθηκαν όλες στο κάρο που 'ταν παρκαρισμένο απ' έξω και η Κωνσταντίνα άρπαξε τα χαλινάρια και ρώναξε στο γαϊδάρο :

- Ντέι! Πέριανδρε, πάμε!

Οι πλύστρες ήταν τόσο ερεθισμένες απ' αυτή τους τη ρυφή, ώστε πέρασαν σαν βέλος τα λασιπόσρα του δημόσιου κήπου και μούσκεψαν με θρώμικα νερά τ' ατσαλάκωτα ρούχα των περιπατητών.

- Σκεφτείτε κορίτσια, ποιος έπλυνε και σιδέρωσε χθές όλα αυτά τα ρούχα για να καμαρώνουν αυτοί; Και αν δεν είχαμε ρύξει απ' το πλυνταριό; Ποιος θα τα έπλυνε αύριο; Ρώτησε η Κωνσταντίνα τις άλλες.

- Εμείς! Αλλά όχι πια! Φώναξαν όλες μ' ένα στόμα και μια ρωφή.

Από εκείνη τη στιγμή, τίποτα δεν μπόρεσε να τις σταματήσει. Ρίχτηκαν μέσα στην πλατεία της αγοράς, αναποδογύρισαν τους πάγκους και λύθησαν τα ζώα.

Σταμάτησαν σ' όλα τα περίβολια, σκαρφάλωσαν σ' όλα τα δέντρα κι έβαζαν σα νοικοκυρές ώσπου να σκάσουν. Στο δρόμο, έπεσαν πάνω σ' ένα καπελάδικο και δεν άφησαν καπέλο για καπέλο. Έμπαιναν στις σκιησίδες και μια νύκτα τρώμαζαν τον κόσμο: αρπάχτηκαν για να κάνουν κούνια από τα σκονιά που είχαν οι καμπάνες κι αυτές άρχισαν να κτυπούν δαιμονισμένα.

Η νέα τους ζωή τους άρεσε τόσο πολύ που δεν είχαν καμιά διάθεση να την σταματήσουν. Και μέρα με τη μέρα αφηνιάζαν όλο και πιο πολύ. Όσοι προσπάθησαν να τις πιάσουν το πλήρωσαν πολύ άσχημα. Το πλύσιμο, άλλωστε, τις είχε κάνει πολύ δυνατές.

Είχαν τρομοκρατήσει τους πάντες. Σε κάθε χωριό έβαλαν κάμερες και έβγαιζαν ένα ψηλό παρατηρητήριο που στην κορυφή του φύλαγαν με θάρρος παρατηρητές. Όταν έβλεπαν στον ορίζοντα το κάρο με τις πλύστρες να πλησιάζει το χωριό, σήμαιναν συναγερμό.

Σε ένα ξέφωτο καταμεσής στο δάσος ζούσαν σε μια καλύβα εφτά ξυλοκόποι. Όταν τους πληροφορήσαν πως οι εφτά πλύστρες είχαν φτάσει στα μέρη τους έσκασαν κάτι χαμογελάκια :

- Τώρα θα δούμε ποιος θα βοηθήσει τον άλλον!

Και υποσχέθηκαν να τους στοματίσουν μια μικρή έκκληση: Έχγαν τόσο θραυμένοι και τόσο ριχτοί όσο έπαινε. Ανακάτωσαν τα μαλλιά τους και μετέβδγαν τα γένια τους. Πασάλεψαν με ρούμο και λάσπη το πρόσωπο, τα χέρια και τα ρούχα τους, έμαθαν να ουρλιάζουν τρομαχτικά σαν άγρια ζώα και κρύβτηκαν περμένοντας να φανούν οι πλύστρες. Μόλις τις είδαν να ξεπροβάλλουν από μια στροφή του δρόμου, μπήκαν μπροστά στο κάρο κι άρχισαν να αλαλάζουν αλλόκοτα. Ο γαϊδάρος τα έμπηξε και οι εφτά πλύστρες έτοιμες ήταν να το βάλουν στα πόδια. Αλλά η Βάσω κατάλαβε γρήγορα την απάτη. Δεν είχαν τίποτα να φοβούνται: Είχαν μόνο μπροστά τους τα πιο ακάθαρτα και σιαχμερά όντα που είχαν δει στη ζωή τους.

- Απάνω τους κορίτσια! Θάρρος! Και θυμηθείτε πως είμαστε πλύστρες!

Και πετώντας από το κάρο άρπαξαν τα εφτά σκιάχτρα. Τους βούτηξαν στο ποτάμι, τους μούσκεψαν λίγο, τους έστειψαν, τους κοπάνησαν στους θράχους, τους ξέπλυναν και τους ξάπλωσαν να στεγνώσουν στον ήλιο. Μόλις τελείωσαν όλα αυτά οι ξυλοκόποι ήταν πιο καθαροί και δυνατωμένοι απ' όσο ποτέ. Όσο για τις πλύστρες αισθάνονταν πολύ περήφανες για το έργο τους. Μόλις συνήλθαν από το σοκ οι ξυλοκόποι, τις κάλεσαν στην καλύβα τους. Εκεί οι πλύστρες τους διηγήθηκαν όλη τους την ιστορία και αυτοί, εντυπωσιασμένοι από τη γενναϊότητα και την αποφασιστικότητα των γυναικών, ζήτησαν συγγνώμη για τη συμπεριφορά τους και προσφέρθηκαν να τους βτιάξουν καλύβες και να μείνουν όλοι μαζί στο δάσος. Έτσι και έγινε. Κάποιοι μάλιστα ερωτεύθηκαν και έμειναν μαζί. Οι πλύστρες δεν ξαναγύρισαν ποτέ πια στο πλυντήριο.

Ακόμη και σήμερα, αν περιελαληθείτε στα θονίσια μονοπάτια, μπορεί να συναντήσετε πλύστρες και ξυλοκόπους να πλένουν και να κόβουν ξύλα, να ζουν και να μεγαλώνουν τα παιδιά τους ελεύθερα και ευτυχισμένα. Γιατί κανονίζουν οι ίδιοι τη ζωή τους

Αφιερωμένο στην Κωνσταντίνα Κούνεβα και σε όλους τους ανθρώπους που αγωνίζονται με αξιοπρέπεια για τη ζωή τους και τις εξεγέρσεις του μέλλοντος.

GUERRILLA EXPRESSION

Φόντο. Τσιμέντο/πλαστικό/γαλί/κόντρα πλακέ
διαφημιστικές πινακίδες/κυκλοφοριακές πινακίδες/
άφισες πολιτικές & μη/μέσα μαζικής μεταφοράς/κάδοι απορριμάτων
κάφαιο/πυροσβεστικοί κρούνοι/χαρτονομίσματα...

Αντιμεινένα, επιφάνειες, κτίρια, κουτιά..
μας εγλιωβίζουν..μας τυλίζουν..μας περιορίζουν..
μας υποδεικνύουν τι πρέπει και τι απαγορεύεται να κάνουμε..
μας μπουκώνουν με νέες ανάγκες.. μας αγχώνουν..
μας αποπροσανατολίζουν..

Αισθήματα.

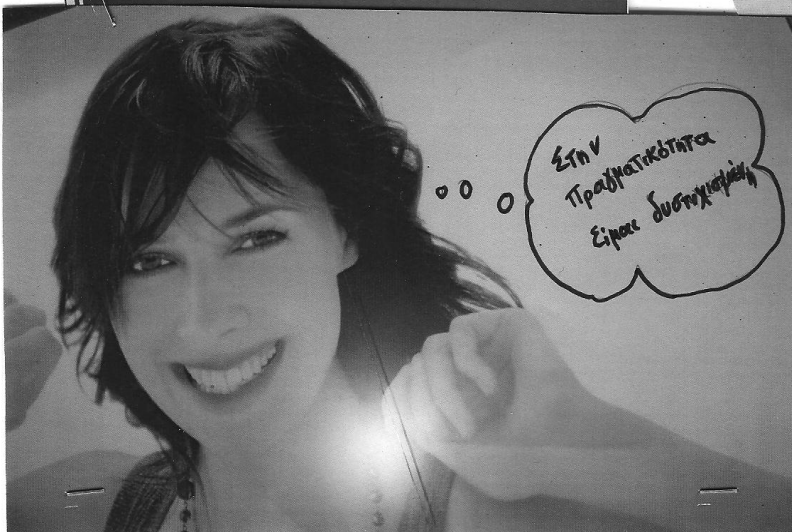
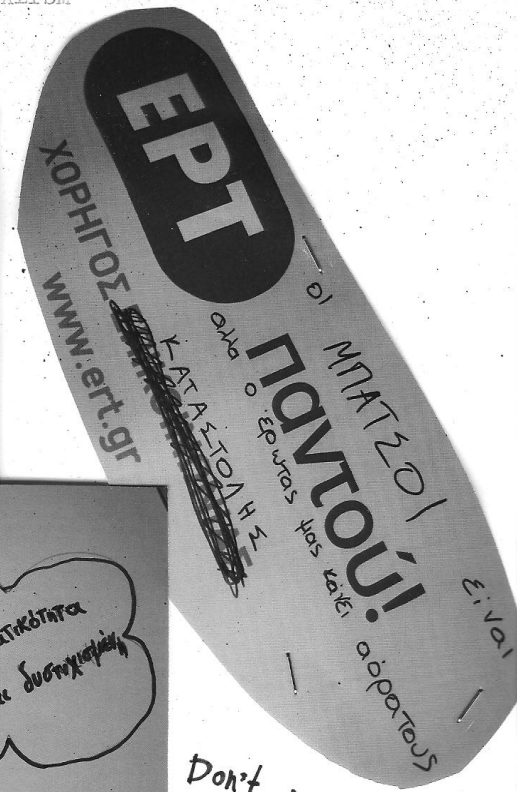
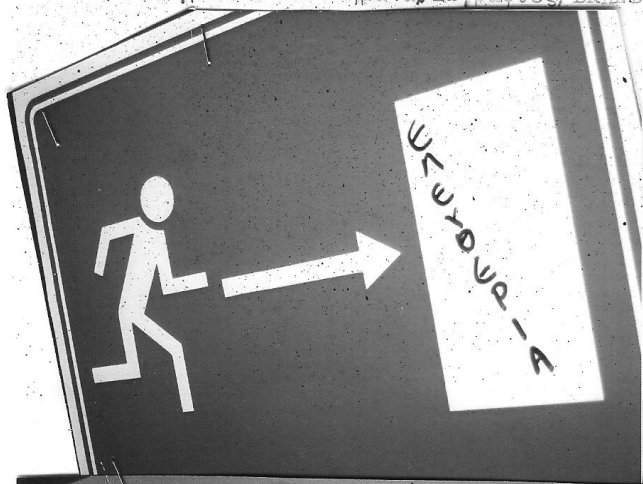
Ανάγκη για Αντίδραση..
Ανάγκη για Απάντηση..
Ανάγκη για Έκφραση..
Ανάγκη για Επικοινωνία..

Υλικά. Μαρκάδρος/SPRAY/στυλό/STENCIL/αυτοκόλλητα/POSTER/
Φαντασία..

1. Μαρκάδρος

Πλεονεκτήματα. Ελαφρής, αθόρυβος, κόσμος, δεν λερώνει,
μπορεί να χρησιμοποιηθεί σχεδόν σπουδήποτε..

Παραδείγματα. Συνθήματα/Ζωγραφιές/BRANDALISM

Don't just tag
Say something

Χαρτονόμισματα.

- Παλιά σύνθησα, ευρέως διαδεδομένη την εποχή της δραχμής..
- εγκαταλελημένη με την έλευση του ευρώ (γιατί άραγε..)
- Ένα μικρό διακριτικό αντιχρηματικό κατά προτίμηση σύνθημα πάνω στο χαρτονόμισμα..

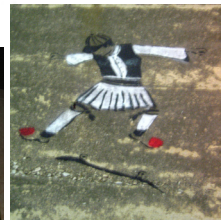

- Το χαρτονόμισμα θα κυκλοφορήσει κανονικά (έχω πληρώσει αριθμ. λογαριασμούς έτσι..) και θα αλλάξει πολλά χέρια..
- κάποια μάτια θα το προσέξουν..
- κάποια υποκείμενα θα σιεφτούν..
- κάποια μπορεί και να δράσουν..

TO BE CONTINUED..

ΜαΡετ

Υ.Γ. Ο πολιτισμός τους θα πεθαίνει
 όταν δεν θα έχουμε άλλο
 Τοίχο να βάρουμε..

Όταν η Τωνί ενοησε Γιωάννη
τη Γιωάννη του κορμού.
Σταίγει η ψυχή
ανοιγω τα χέρια
και χιούττα μουλιά

M.

Δε σε είδα...

...στη συγκέντρωση διαμαρτυρίας για το πάρκο Κύπρου και Πατισίων έξω από το δημαρχείο Αθηνών τη Δευτέρα 2/2, όπου τρεις διαδηλωτές τραυματίστηκαν σοβαρά από χειροβομβίδες κρότου λάμψης...

...στις εκδηλώσεις του τριημέρου αλληλεγγύης στους συλληφθέντες της εξέγερσης, που διοργανώθηκε σε διάφορες περιοχές της Αθήνας από τις συνελεύσεις γειτονιών το ΠΣΚ 30-31/1 και 1/2...

...στην πορεία αποχώρησης από την κατειλημμένη λυρική σκηνή προς το πάρκο Κύπρου και Πατισίων την Κυριακή 1/2...

...στην εκδήλωση - συζήτηση για την Κ.Κούνεβα στο Χαλάνδρι την Παρασκευή 13/2, όπου έγινε ενημέρωση από τις συναδέλφισσες της Κωνσταντίνας...

...στην πορεία αλληλεγγύης στους συλληφθέντες του Δεκέμβρη στο κέντρο το Σάββατο 14/2...

...στην πορεία επανοικειοποίησης των δρόμων και των πλατειών από την πλατεία Ψυρρή στο σταθμό Κεραμεικού το Σάββατο 14/2 στις 12:00 τα μεσάνυχτα...

...στην αυθόρμητη πορεία στο DaVinci στην Αγία Παρασκευή που προέκυψε από την ανοιχτή συνέλευση κατόικων Αγίας Παρασκευής την Κυριακή 15/2...

...στην πορεία αλληλεγγύης στην Κ. Κούνεβα στο κέντρο της Αθήνας την Πέμπτη 19/2...

...στο ρεμπέτικο γλέντι και το συλλογικό φαγοπότι για την επανοικειοποίηση του κτήματος Δουζένη και την προστασία του από το χτίσιμο πολυτελών κατοικιών, στο Χαλάνδρι το Σάββατο 21/2...

...στην πορεία στο κέντρο την Πέμπτη 26/2, που έγινε με αφορμή την επίθεση από παρακρατικούς με χειροβομβίδα στο στέκι μεταναστών στα Εξάρχεια, την ώρα που γινόταν ανοιχτή εκδήλωση κατά των στρατιωτικών εξοπλισμών από τον συνδέσμο αντιρρησιών συνείδησης...

...στη μικροφωνική αντιπληροφόρησης για τους συλληφθέντες της εξέγερσης το πρωί του Σαββάτου 28/2...

...στη δεύτερη πορεία στο κέντρο την Πέμπτη 5/3 για το περιστατικό με τη χειροβομβίδα στο στέκι μεταναστών...

...στην πορεία στο Πέραμα το Σάββατο 7/3 που έγινε με αφορμή το πόρισμα για το θάνατο των 8 εργατών τον Ιούλιο του 2008, το οποίο ρίχνει την ευθύνη στους νεκρούς και αθώνει τους εργοδότες και το κράτος...

...το Σάββατο 7/3 στη μετατροπή του parking στα Εξάρχεια στη Χαριλάου Τρικούπη σε πάρκο, που ξεκίνησε με το ξήλωμα της ασφάλτου και συνεχίστηκε με τη φύτευση δέντρων και με συλλογικό γλέντι και φαγοπότι...

...στην πορεία ενάντια στην ύπαρξη του πολυτελούς κέντρου - καφετέριας DaVinci στην Αγία Παρασκευή το Σάββατο 14/3...

δεν παίζει να μην ήξερες

βγάλαμε αφίσσες, φτιάξαμε πανώ, μοιράσαμε κείμενα

κάναμε μικροφωνικές, τα ανεβάσαμε στο indymedia

τι διάολο; μόνο free press διαβάζεις;

και στο δρόμο; δε μας είδες ποτέ;

ή μήπως δε σε αφορούν όλ' αυτά;

σου αρκεί ένα μπλουζάκι του Τσε για "την επανάστασή σου";

βασικά παίζει και να σε είδα τώρα που το ξανασκέφτομαι...

...για καφεδάκι στον Κεραμεικό και για ποτάκι στο Bios...

...για ρακόμελα του Ψυρρή και για ψώνια στα Pull and Bear...

...για μεζεδάκι στην Πλάκα...

...ή στην Πανεπιστημίου να ψάχνεις απεγνωσμένα τα stand της Lifo και της Athens Voice...

...μόνο που εμείς τα 'χαμε κάνει οδοφράγματα!

...κάπου εκεί ήμασταν κι εμείς, αλλά στο δρόμο...

...εσύ όμως ήσουν απέναντι...

αύριο πού θα 'σαι;

K.

la felicidad existe

Χαλάνδρι 2009